

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”

Jurnal de bord

Nr. 7/2024
CONSTANTA

An școlar
2023-2024

Cuprins

Cuvânt înainte

Istorie

Schimbarea comenzii

Interviu

Civil vs militar

Colegii noștri

Cart literar

Poveștile oceanelor

Erasmus +

Activități

Promoția 2019-2023

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” Constanța, la finalul anului de învățământ 2022-2023 și la începutul anului de învățământ 2023-2024

Anul de învățământ 2022-2023 a fost un an școlar aflat sub semnul provocărilor, al autodepășirii și al obținerii performanțelor școlare. Cadeții marinari au fost implicați de-a lungul anului școlar în diverse activități educative, extracurriculare, dar și europene.

Activitățile educative au constat în participarea la concursuri și olimpiade școlare, obținându-se numeroase premii, atât la fazele locale, cât și la cele județene și mai apoi la cele naționale. Rezultate deosebite au fost obținute la Olimpiada de Limba Română, la Olimpiada de Religie ortodoxă, la Olimpiada de istorie, de geografie, de limba engleză, de biologie, de educație fizică, la concursul de referate și comunicări științifice ale elevilor de liceu la disciplina istorie, reușindu-se calificarea la faza națională.

La competițiile desfășurate între colegiile naționale militare au fost obținute rezultate deosebite în cadrul competițiilor sportive la: volei, baschet, șah, tenis de masă, atletism, prin implicarea profesorilor și a elevilor. În total au fost obținute peste 150 de premii la aceste competiții organizate sub egida Ministerului Educației sau a Ministerului Apărării Naționale. În anul școlar 2022-2023 au fost organizate trei simulări ale examenului național de bacalaureat, obținându-se rezultate bune și foarte bune, de la o simulare la alta. De asemenea, au fost organizate două simulări pentru testul de verificare a cunoștințelor pentru admiterea în academiile militare din România.

Aceste simulări au fost utile elevilor militari, absolvenți ai claselor a XII-a. Din cei 109 absolvenți ai promoției „General Constantin Christescu - 100”, au promovat examenul 106 dintre aceștia, diferența reușind să obțină promovarea examenului maturității în sesiunea a II-a a examenului. În anul școlar 2022-2023 toți absolvenții colegiului au obținut promovarea examenului de bacalaureat, prin urmare am avut un procent de reușită de 100 %. Acest lucru ne obligă și mai mult să lucrăm cu cadeții marinari pentru a obține rezultate deosebite și în anii următori.

Director, prof. dr. Adrian ILIE

Șeful promoției „General Constantin Christescu - 100” a fost elevul plutonier major Cojocărașu Claudiu, care a obținut media 9,69, după susținerea examenului de bacalaureat. Acesta a fost premiat de conducerea colegiului și de Asociația Absolvenților Liceului de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, la deschiderea anului de învățământ 2023-2024.

La testul de verificare a cunoștințelor (TVC) pentru admiterea în academiile militare au fost obținute rezultate deosebite de cadeții marinari. Din cele patru note de 10 obținute la test de elevii colegiilor militare, două au fost obținute de elevii noștri. Acest lucru demonstrează că elevii colegiului au luat în serios munca suplimentară și au reușit performanțe notabile care i-au plasat pe poziții de frunte în clasamentul absolvenților colegiilor militare, putând să opteze pentru specializări interesante. Doar trei elevi au fost repartizați în școlile postliceale militare, ceilalți optând pentru academiile militare din România.

Elevii s-au implicat în activități extracurriculare, în activități de ecologizare, de voluntariat, de teatru, de pictură, de dans modern sau tradițional.

De asemenea, au fost continuate activităţile europene, participând la mobilităţi în Italia, Spania şi Turcia. A existat o colaborare fructuoasă cu parteneri din Polonia, precum şi participarea la forumurile militare ale şcolilor secundare din Europa (au participat cadre militare, profesori şi elevi).

Anul şcolar 2022-2023 a stat sub semnul implicării totale a conducerii colegiului, a cadrelor didactice şi a elevilor, ajutaţi de cadrele militare şi de toate compartimentele din cadrul instituţiei. Din punctul nostru de vedere a fost un an al reuşitei şi al performanţei, ce trebuie luat drept reper în evoluţia ulterioară a instituţiei.

Anul şcolar 2023-2024 stă sub semnul autodepăşirii în obţinerea unor rezultate şi al continuării proiectelor demarate deja, precum şi al abordării unor noi proiecte care să vină în sprijinul cadrelor didactice, al elevilor şi al instituţiei.

Au fost organizate noi activităţi omagiale, în colaborare cu Comadamentul Flotei, cu Instituţia Prefectului Judeţului Constanţa, cu ONG Mare Nostrum, cu parohii din municipiu şi din judeţ, cu centre de plasament şi instituţii de îngrijire a persoanelor vârstnice.

Proiectele cu finanţare europeană au continuat cu o mobilitate a patru cadre didactice în Polonia, la Pila, în baza parteneriatului încheiat cu şcoala din localitate şi cu un ONG care se ocupă cu pregătirea paramilitară a tinerilor. Au fost depuse alte două proiecte europene care au fost declarate eligibile, urmând a primi confirmarea derulării acestora începând cu anul 2024. Colegiul a primit o diploma de excelenţă la Gala proiectelor europene, ediţia I, organizată de Inspectoratul Şcolar Judeţean Constanţa.

Au fost obţinute premii la concursuri şi simpozioane ştiinţifice naţionale şi internaţionale, la Iaşi, Cluj-Napoca şi Buzău. Anul 2024 stă sub semnul olimpiadelor şi concursurilor şcolare, la care cadeţii abia aşteaptă să obţină rezultate pentru a demonstra buna şi temeinica lor pregătire.

Alexandru Ioan Cuza, un făuritor de stat și de legi

Director, prof. dr. Adrian ILIE

Reformele importante inițiate de Cuza l-au avut pe Mihail Kogălniceanu principalul realizator, ce va iniția secularizarea averilor mănăstirilor închinat (decembrie 1863). Biserica devenea o instituție ca oricare alta, fără a fi o putere funciară și financiară deosebită. În ciuda protestelor venite de la mitropolitul Moldovei, Sofronie Miclescu, și din partea călugărilor greci, Cuza a stabilit și un impozit de 10 % asupra reprezentanților bisericii și a tot ce ține de aceasta. Protestele călugărilor greci erau de așteptat, știindu-se faptul că mănăstirile de la Muntele Athos primeau fonduri de la domnitorii români și de la mitropolii români încă din secolul al XIV-lea.

După reformele lui Cuza, slujbele în limba greacă au fost interzise, cu excepția a trei biserici în tot statul. Cuza a mai interzis de asemenea și tăierea pădurilor mănăstirești, în mod abuziv, de către călugării cei lacomi de avere. Aceștia trebuiau să restituie obiectele ce aparțineau Bisericii Ortodoxe. Unii episcopi lacomi sau care au criticat măsurile lui Cuza au fost demși și chiar trimiși în surghiun la alte mănăstiri din țară.

La 2 mai 1864, Cuza va dizolva Adunarea Legiuitoare printr-o adevărată lovitură de stat și va iniția o nouă lege prin care statul urma a fi organizat și o nouă lege electorală, în urma Convenției de la Paris, numită Statutul dezvoltător al Convenției de la Paris.

Toate aceste schimbări au fost susținute de popor printr-un plebiscit. Alexandru Ioan Cuza va da decretul oficial de punere în executare a legii averilor mănăstirești, impuse de Kogălniceanu. Lucrurile acestea lărgeau autoritatea lui Cuza și reduceau din puterea corpului legislativ, compus din Cameră și Corpul ponderator (Senat).

Se va crea Consiliul de Stat pentru pregătirea legilor interne, legile fiind reprezentate de „decretele domnești”. Puterea legislativă era deținută de cele două camere: Adunarea Electivă și Corpul Ponderator (Senatul), fapt ce asigură trecerea de la sistemul parlamentar unicameral la cel bicameral.

Senatul se compunea din 64 de membri, ce erau numiți în majoritate de către domnitor.

Legea electorală împărțea alegătorii în două categorii: alegători direcți și alegători primari. Votul avea un caracter cenșar, în funcție de avere și de contribuția la impozitare. Alegătorii direcți erau toți cei care știau carte, plăteau o contribuție de cel puțin patru galbeni și împliniseră vârsta de 25 de ani. Alegătorii primari erau neștiutori de carte, dar care plăteau o contribuție stabilită pe categorii, de la 48 la 110 lei. Cei care nu aduceau nici o contribuție bănească erau excluși de la vot. Tot în timpul lui Alexandru Ioan Cuza se concepe un cod penal și unul civil, după modelul codurilor lui Napoleon Bonaparte.

Prin „legea instrucțiunii publice” de la 1864, se proclama obligativitatea și gratuitatea învățământului primar. Atunci s-au stabilit trei grade de învățământ: primar, secundar și superior. Învățământul primar era de patru ani, cel secundar de șapte ani, iar cel superior sau universitar de trei ani.

Prima universitate din țară a luat naștere în 1860, la Iași, și va purta numele domnitorului. A doua va fi cea din București, din 1864. Tot la București va fi înființată și Școala Națională de Arte Frumoase, sub conducerea lui Theodor Aman. De asemenea, va fi inaugurată o școală de medicină veterinară. Se va înființa și Școala Superioară de Științe și Școala Superioară de Litere, punând bazele Universității de Stat din București.

În materie legislativă, domnitorul putea să aibă inițiativa actelor normative, elaborate de Consiliul de Stat.

Prin ajutorul acestor noi instituții de învățământ, se va trece de la ortografia chirilică la cea latină. Se mai înființa și Școala de silvicultură și Școala de poduri și șosele.

În timpul lui Cuza va lua ființă, în mod oficial, Armata Națională. Aceasta avea ordinul și menirea să apere integritatea statului de orice atac străin. Concentrarea unităților militare avea loc în tabăra de la Florești. Tot atunci s-a înființat și Ministerul de Război și Arsenalul Armatei și s-au pus bazele învățământului militar. Cuza a înființat Garda Națională, aflată sub comanda sa, măsură în care corpul legislativ a văzut o scăpare spre un despotism absolutist, fapt ce contravenea Convenției de la Paris.

După Unire, era momentul pentru modernizarea țării. S-a făcut o reformă fiscală în 1861 prin instituirea unui impozit personal pentru bărbații majori, dublat de un impozit funciar. A mai fost introdusă o contribuție pentru drumuri, semn că intenția era de a dezvolta infrastructura țării, impozitul funciar și alte măsuri care au făcut ca la sfârșitul anului 1861, în preajma deplinei lor unificări administrativ-politice, Principatele Unite Române să fie dotate cu un sistem fiscal modern.

În planul justiției, au luat ființă următoarele instanțe judecătorești: judecătoriile de plasă, tribunalele județene, curțile de apel, curțile de jurați sau Curtea de Casație, care era totodată și instanță de recurs.

Elena Cuza, soția domnitorului, va înființa „Azilul de fete” ce-i va purta numele.

În 1864 a fost adoptată reforma rurală sau agrară care împroprietărea peste jumătate de milion de familii de țărani, fără a lua în calcul toți țărani care aveau nevoie de pământ. Această reformă a reprezentat un prim pas în crearea proprietăților mici și medii, ce a reprezentat o bază pentru societatea românească.

Cum țăranii nu aveau banii necesari pentru a cumpăra terenurile, statul intervenea în această problemă și astfel țăranimea se angaja să plătească datoria către stat într-o perioadă de 30 de ani. Vechii proprietari urmau să fie despăgubiți într-un termen de 10-15 ani. Țăranii primeau pământ în funcție de bunurile lor în natură, cum ar fi vite, cai etc. Această împărțire a terenului în scop agricol se făcea și după criterii geografice, de exemplu în Moldova dintre Carpați și Prut și Câmpia Română, suprafețele erau mai mari, astfel că țăranii din acele zone puteau primi o suprafață de teren mult mai întinsă, față de cei din zonele de munte.

Au apărut legile pentru reorganizarea administrativă, pentru construirea căilor ferate, și norme care stimulau formarea unui corp de experți în diverse domenii economice. În 1865 este semnată concesiunea pentru construirea căii ferate care avea să unească Bucureștiul cu Dunărea, la Giurgiu. În privința șoselelor, faptul cel mai important este contractarea construirii, de către o firmă engleză, a 19 poduri metalice.

Așadar, reformele lui Cuza au adus schimbări radicale în societatea românească și au modernizat-o. Din acest punct de vedere Cuza poate fi considerat un reformator, un făuritor de stat și de legi.

Bibliografie selectivă:

Alexandru Vlahuță, *Din trecutul nostru „Istoria Românilor”*, Editura Cartea Românească, 1924

Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii Românești*, Editura Ministerului de Culte, București, 1929

Idem, *Istoria Românilor pentru poporul românesc*, Editura Minerva, București, 1993

Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 1996

*** *Istoria Românilor*, Compendiu, Editura fără frontiere, București, 1995

Contraamiral

Cornel-Eugen COJOCARU

Interviu

1. Cum ați ales să vă începeți cariera în Marina Militară?

În primul rând aș dori ca acest interviu să ajungă îndeosebi la elevii Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” Constanța, iar spusele mele să aibă efectul scontat în rândul lor și să-i călăuzească spre dragostea față de mare și navele militare ale Forțelor Navale Române. De aceea doresc să mă adresez într-un limbaj cât mai apropiat de vârsta și pasiunile lor. Revenind la întrebarea dumneavoastră, este dificil de menționat modul sau locul în care am decis să îmi încep cariera militară, dar cert este că totul a început în școala generală, atunci când am optat pentru înscrierea la Colegiul Național Militar „Dimitrie Cantemir” Breaza. Îmi aduc aminte cu mare drag de acele momente în care am pășit pragul liceului militar și am luat contact cu viața cazonă, încă de la o vârstă

fragedă, mai multe ori ne referim la o perioadă mare de timp petrecută în serviciul militar, cu precădere atunci când militarul se află la apogeul carierei sale militare. În esență, cariera militară este ca o călătorie. Important este drumul și nu destinația. Nu recomand stabilirea unor obiective mărețe în ceea ce privește urmarea unei cariere militare. Important este să ne stabilim obiective care sunt în concordanță cu jurământul militar depus față de Neam și Patrie, să facem totul cu pasiune, să depunem în fiecare zi același efort susținut, iar în final rezultatele nu vor întârzia să apară. Indiferent de perioada de timp petrecută în serviciul militar, important e ca atunci când ne uităm înapoi, la cariera militară, să fim mulțumiți de ce am realizat.

2. Care a fost cea mai memorabilă misiune în care ați participat?

În primul rând, nicio misiune nu seamănă cu cealaltă și fiecare misiune rămâne întipărită în memoria fiecărui militar, îndeosebi prin prisma specificului acesteia. Pentru mine, cu siguranță că una dintre cele mai memorabile misiuni a fost la bordul fregatei „Mărășești” - 111, în Marea Neagră, la exercițiul multinațional SEA BREEZE. Era imediat după alipirea Peninsulei Crimeea la Federația Rusă, iar situația din bazinul Mării Negre era incertă și caracterizată de tensiuni, în special în ceea ce privește componenta maritimă. Ceea ce a făcut memorabilă această misiune este însuși exercițiul multinațional SEA BREEZE, executat alături de partenerul strategic în ciuda tensiunilor din bazinul Mării Negre și care a pus o oarecare presiune pe fiecare navă participantă la activitate. Din postura mea de comandant al fregatei „Mărășești” - 111, faptul că am executat, alături de echipajul navei, misiunea și am promovat imaginea Forțelor Navale Române în cadru multiunațional înseamnă un lucru de care să fiu mândru și de care să îmi amintesc cu plăcere chiar și după aproape zece ani.

3. Cum vedeți evoluția tehnologică în domeniul naval și impactul acesteia asupra strategiilor militare?

Domeniul naval se află într-o continuă dinamică. Drept urmare și strategiile militare trebuie adaptate în permanență la evoluția tehnologică, tot mai accelerată în ultimii ani. Încercăm în permanență să găsim cele mai bune soluții în a alinia capacitățile Forțelor Navale la dezvoltarea tehnologică și nu în ultimul rând la pregătirea specifică a personalului. Evoluția tehnologică se află în strânsă legătură cu factorul uman. Fie că vorbim de noi sisteme de propulsie, rachete hipersonice, inteligență artificială sau super inteligență artificială, factorul uman este prezent în proporții diferite, în funcție de natura și specificul tehnologiei. Este importantă și avem mereu în vedere adaptarea doctrinelor și strategiilor militare la etalonul tehnologic curent. Cel care rămâne în urmă va pierde contactul cu realitatea și implicit un eventual conflict.

4. Care sunt principalele provocări cu care vă confrunțați în comandarea unei structuri a Forțelor Navale?

Sunt provocări cu care se confruntă orice comandant, indiferent de eșalon sau structură. La vremuri noi, provocări noi, dar cel mai important aspect îl constituie abordarea directă și gestionarea acestora într-un mod eficient astfel încât acestea să rămână la stadiul de provocare. Nimeni nu își dorește ca provocarea să devină o problemă la adresa structurii. În acest moment, împreună cu echipa pe care mi-am format-o la nivelul Comandamentului Flotei „Viceamiral Vasile Urseanu” reușim să facem față provocărilor cotidiene la adresa structurii militare în general. Dintre acestea, cele mai importante provocări sunt: motivarea personalului și retenția acestuia în sistem, asigurarea de capacități militare aliniate la standardele Alianței Nord-Atlantice și modernizarea navelor și capacităților Flotei astfel încât să fim în continuare un partener de încredere pentru Aliți.

5. Cum gestionați presiunea și stresul în timpul operațiunilor critice?

Presiunea și stresul operațional fac parte din rutina oricărui militar. De-a lungul anilor, atunci când urcăm pe scara ierarhiei militare, suntem „învățați” să gestionăm presiunea și să facem față stresului pe durata executării misiunilor încredințate. Sunt totuși câteva elemente care facilitează și totodată ajută în gestionarea acestor aspecte. Acestea sunt: familia, camarazii și iubirea față de țară. Bineînțeles că nu trebuie să ne limităm la acestea, dar cu cât găsim mai multe puncte de ancorare (sprijin) în situații de criză, cu atât ne putem concentra asupra problemelor profesionale și a misiunii și vom reuși să oferim maxim în executarea operației sau a misiunii încredințate.

6. Care sunt calitățile esențiale pe care le căutați în membrii echipajului dvs?

După cum am mai menționat în trecut, cred cu tărie că marina este o armă vocațională. Nu este la îndemâna oricui să devină marinar militar sau mai ales comandant. A te afla printre cei mai buni presupune calități pe care nu le găsești oriunde și în oricine. Pasiunea, dedicarea, abnegația, onoarea și iubirea de patrie sunt pentagonul ce caracterizează un echipaj. Am avut privilegiul și onoarea de a avea în rândul echipajelor pe care le-am comandat de-a lungul anilor militari care au excelat prin mult mai multe calități față de cele enumerate mai sus și care stau la baza oricărui militar, dar cert este faptul că întotdeauna cei care au făcut parte și au rămas în echipajul navelor pe care le-am comandat au avut calități demne de marinari militari.

7. Cum se adaptează Marina Militară la amenințările emergente și schimbările geopolitice?

Forțele Navale Române sunt într-o continuă dinamică și țin pasul cu versatilitatea mediului de securitate, îndeosebi a celui din Zona Extinsă a Mării Negre. Ne adaptăm în permanență prin pregătirea personalului, instrucție intensivă raportată la specificul amenințării sau a mediului de securitate și nu în ultimul rând modernizarea capabilităților curente și achiziția de noi capabilități care să fie aliniate la standardele Organizației Tratatului Atlanticului de Nord. Cred că întotdeauna este loc de mai bine, dar cel mai important pentru noi este să fim ancorați în realitate și conștienți de spațiul geopolitic înconjurător. Postura de descurajare și apărare a suveranității teritoriale este ceea ce avem în vedere mereu atunci când ne raportăm la adaptabilitatea Forțelor Navale Române.

8. Ce lecții importante ați învățat din cariera dumneavoastră navală?

Ca orice om și lider militar am învățat de la toți și din toate. Cel mai important de menționat aici este faptul că noi ca militari avem de învățat atât de la comandanți dar mai ales de la subordonați. Una din cele mai importante lecții pe care le-am învățat este să ascult. A vorbi ultimul în cadrul unui briefing, după ce ai ascultat opiniile tuturor participanților, este foarte important pentru o organizație sănătoasă. Asta cu precădere în domeniul naval, acolo unde trebuie să iei decizii din cele mai dificile și ai nevoie de consiliere. Consider că orice militar poate contribui la executarea unei misiuni. Soluția rezolvării unei probleme vine, de cele mai multe ori, de unde te aștepti mai puțin. De aceea este foarte important ca lider militar să asculte și să stabilești cursul de acțiune cel mai favorabil pentru organizația ta. A asculta este doar una din lecțiile pe care le-am învățat de-a lungul carierei. Așa cum am mai menționat, poate cea mai importantă.

9. Cum promovați colaborarea și eficiența în cadrul unei echipe maritime?

Întrebarea aceasta are destul de multe valențe. Aș dori să mă rezum doar la una, cea mai importantă pentru Forțele Navale Române. La marină, colaborarea și eficiența vin la pachet cu acel concept de coeziune a echipajului. Este foarte important ca toți membrii echipajului, personalul unei structuri să se identifice cu structura respectivă și să aibă acea mândrie a apartenenței. Mereu am promovat unitatea și scopul comun pe care îl avem cu toții: iubirea față de Neam și Patrie. Cred cu tărie că aceasta este cea care ne-a adus pe toți în acest sistem militar. Fie că vorbim de soldat, maistru militar, ofițer sau amiral, cu toții am depus același jurământ și ne-am asumat un angajament sacru. Cred în continuare că o echipă omogenă cu un scop și un obiectiv clar definit, care împărtăște aceleași valori în cadrul organizației nu are cum să nu reușească în tot ceea ce și-au propus. Mai mult, sintagma „Onoare și Patrie” se află gravată la prova fiecărei nave din Forțele Navale cu scopul de a promova aceleași valori în rândul echipajului și al organizației.

10. Cum vedeți rolul Marinei Militare în menținerea păcii și securității la nivel global?

Având în vedere faptul că cele mai multe amenințări provin din domeniul maritim, acesta căpătând o importanță deosebită în ultimul deceniu, consider că rolul Forțelor Navale rămâne unul decisiv în menținerea securității și stabilității atât la nivel regional cât și la nivel global. Importanța pe care o are Marina Militară este dată în special de prezența capabilităților pe care le poate desfășura la un anumit moment dat într-o zonă sau alta de pe glob. Fie că vorbim de capabilități strategice precum submarinele sau portavioanele sau de nave de suprafață cu capabilități de lovire de la distanță, cel mai important este să păstrăm echilibrul și să nu escaladăm o anumită situație. Promovarea conceptului de apărare și descurajare nu face decât să arate importanța Marinei Militare în asigurarea stabilității și securității la nivel global. Este o categorie de forțe specială care la nevoie poate îngloba și celelalte categorii de forțe astfel încât să execute misiuni de menținere a păcii oriunde pe glob și în aproape orice condiții.

De asta este foarte important ca în rândul nostru să vină și elevii Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” Constanța, după absolvire, ca împreună să menținem vie tradiția marinărească și să ne dezvoltăm armonios astfel încât să putem face față oricărei provocări.

Trecere în rezervă

La data de 31 iulie, la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” s-a desfășurat ceremonia militară de pre-dare-primire a comenzii unității și de trecere în rezervă a comandantului Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”, domnul comandor dr. ing. Gabriel-Iulian Tănase, în prezența comandantului Comandamentului Componentei Navale, domnul contraamiral de flotilă Liviu-Auraș Coman.

Acest eveniment deosebit a marcat încheierea activității în serviciul militar activ și un prim pas spre o nouă etapă a vieții, atât profesională, cât și personală.

Domnul comandor Gabriel-Iulian Tănase este absolvent al Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” (1991) și al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Facultatea de Marină Militară, specializarea „Inginer electromecanică navală” (1996). Și-a început cariera ca ofițer IV al Bazei 335 Logistică Mangalia (1996), comandant Serviciu de Luptă Electromecanică navală la Dragorul de Bază 13 din Divizionul 146 Nave Minare-Deminare (1997 – 2001) și comandant Serviciu de Luptă Electromecanică navală la Corveta 261 din Divizionul 50 Nave Patrulare Mangalia (octombrie 2001 – decembrie 2001).

Începând cu anul 2002 a îndeplinit, succesiv, diferite funcții în cadrul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, precum: comandant pluton elevi la batalionul de elevi, la locțiitorul comandantului pentru probleme de stat major (2002), instructor în catedra de electromecanică navală la locțiitorul comandantului pentru învățământ (2002-2005), instructor șef în catedra de electromecanică navală la locțiitorul comandantului pentru învățământ (2005-2008), instructor șef în catedra de electromecanică navală la instrucție și educație (2008-2011), instructor superior în catedra de electromecanică navală la instrucție și educație (2011-2016), iar în anul 2016 a fost împuternicit pentru a asigura îndeplinirea atribuțiilor funcției de șef al instrucției și educației.

Până în anul 2018, domnul comandor Gabriel-Iulian Tănase a încadrat funcția de instructor superior la catedra de electro-mecanică navală din cadrul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și, ulterior, a fost detașat și împuternicit pentru a asigura îndeplinirea atribuțiilor funcției de locțiitor al comandantului la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”. În perioada 2018-2019 a fost numit în funcția de locțiitor al comandantului la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”, iar în anul 2019 a fost împuternicit pentru a asigura îndeplinirea atribuțiilor funcției de comandant.

Începând cu 1 noiembrie 2019, a fost numit comandant al Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”.

Acum, la finalul carierei militare, ne exprimăm admirația și respectul pentru tot ceea ce a realizat în cadrul unității. Amprenta lăsată în urma activității dumnealui va fi resimțită mult timp de acum înainte. Domnule comandor, vă mulțumim pentru întreaga activitate, pentru efortul neîntreșcut și înțelegerea acordată necondiționat!

Vă dorim sănătate, bucurii și succes în noua etapă a vieții care începe odată cu trecerea în rezervă!

Civil

*u
e
r
s
a
s*

militar

Salut! Mă numesc Șerpoiu Lucas-Eugen, sunt elev în clasa a IX-a E la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța și vreau să vă împărtășesc cum a devenit liceul militar o opțiune pentru mine.

Nu a fost nevoie de prea mult timp să realizez că prin implicarea într-un mediu militar voi avea parte de o pregătire complexă, de provocări prin care să-mi depășesc atât limitele fizice cât și cele mentale, voi fi printre cei mai buni, voi avea posibilitatea de a mă afirma și perfecționa continuu și că liceul militar îmi va oferi instrumentele necesare pentru a face față provocărilor viitoare.

Trebuie să recunosc că la început mi-a fost greu, liceul militar presupune o educație riguroasă și orientată către disciplină, însă cu ajutorul colegilor și mai ales cu ajutorul elevului gradat al plutonului meu, m-am acomodat și am trecut cu bine peste toate problemele întâmpinate.

Consider că alegerea de a urma o carieră militară poate fi influențată de dorința de a-ți întări caracterul și de a-ți asuma responsabilități, iar optând pentru această instituție te angajezi într-un parcurs educațional excepțional, construind bazele unei cariere promițătoare.

Ciuit ca militar

Bună tuturor! Sunt Mircea Miruna, elevă la Colegiul National Militar „Alexandru Ioan Cuza”, și vreau să vă împărtășesc ce înseamnă pentru mine acest colegiu. Nu este un simplu loc în care te afli și de care ești mândru, ci locul în care te dezvolti pe orice plan, înveți să fii disciplinat, punctual, înțelept și respectuos. Aceste calități sunt dezvoltate cel mai des de către elevii colegiilor naționale militare, prin exersare. Poate pentru unii dintre voi acest gen de liceu înseamnă muncă, stres, teama de eșec, însă odată ce ajungeți aici o să înțelegeți faptul că fiecare pas este acompaniat de sunetul cadențat al inimii, iar uniforme impecabile reflectă disciplina și devotamentul nostru. Învățăm nu doar materii importante, ci și deprinderi militare, elemente de leadership, pregătindu-ne pentru viitoarele provocări. Fiecare zi aici aduce noi lecții și ocazii de a ne dezvolta atât ca elevi, cât și în calitate de lideri în formare. Cu caramaderia, dar și cu spiritul de echipă în centrul experienței noastre, suntem pregătiți să facem față oricărei situații și să ne construim un viitor în slujba țării. Momentele frumoase în această familie unită și amintirile prețioase te fac să rămâi veșnic cu sufletul aici.

Colegii noștri

Salutare! Sunt elev fruntaș Moise Răzvan Andrei din clasa a X-a A și doresc să vă împărtășesc câteva din creațiile ce îmi aparțin pentru a vă transmite o parte din trăirile, emoțiile, gândurile mele. Sunt pasionat de literatură și sunt de părere că prin intermediul lecturii ne putem descoperi pe noi înșine.

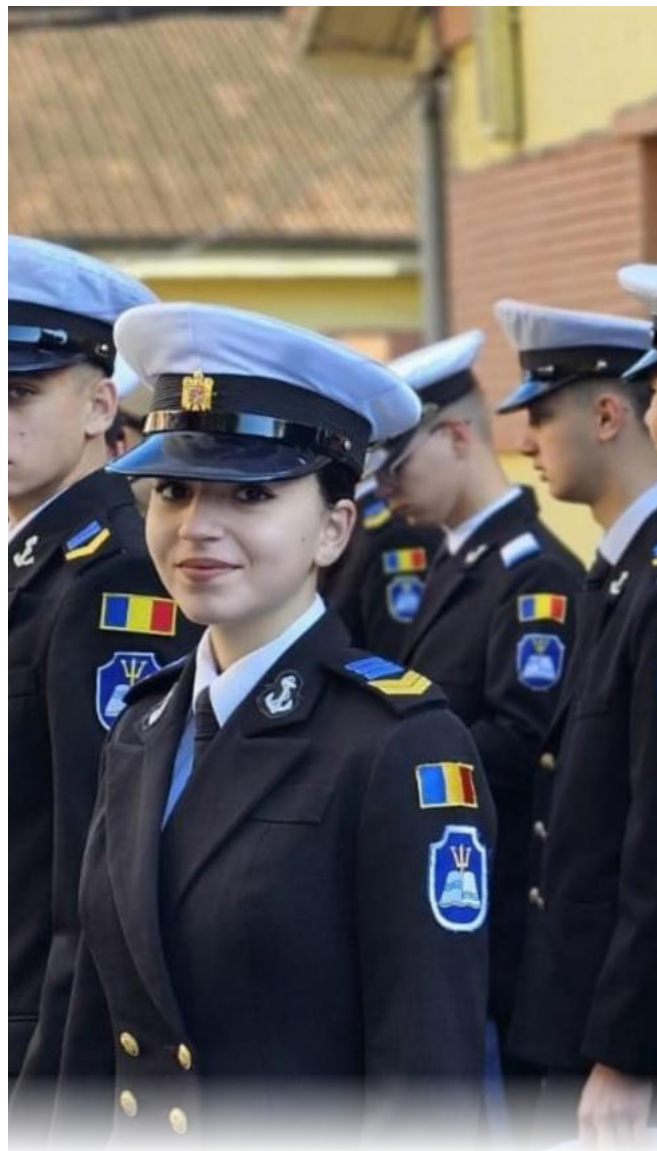
Cred că experiența trăită în Colegiul Național Militar „A.I. Cuza” a dus la dezvoltarea mea personală și intelectuală deoarece am fost sprijinit în acest sens de profesori. Deși mă aflu într-un mediu cazon, acest lucru nu mă împiedică în a-mi urma pasiunea pentru lectură sau pentru realizarea unor compoziții, dimpotrivă, trăirile de aici reprezintă o sursă de inspirație, adesea reflectând asupra anumitor teme.

Colegii noștri

Bună! Sunt elev caporal Dragomir Miruna Andreea din clasa a XI-a C, o persoană pasionată de muzică. Locuiesc în orașul Nehoiu, județul Buzău și, în timpul meu liber, îmi place să ascult muzică, să fac activități sportive.

Am ales liceul militar deoarece îmi doresc să beneficiaz de o educație care pune accentul nu doar pe aspectele academice, ci și pe dezvoltarea disciplinei, responsabilității și caracterului.

Apreciez structura și rigurozitatea specifică acestui mediu, iar liceul militar oferă o oportunitate unică de a-mi dezvolta abilitățile într-un cadru bine definit și orientat către formarea unei personalități puternice. Sunt entuziasmată să explorez noi oportunități și să cresc în cariera militară!

Salutare! Mă numesc Copăceanu Eduard Andrei și am ales Liceul Militar pentru a îmbina pasiunea mea din copilărie pentru armată cu interesul meu pentru matematică și informatică. În acest mediu disciplinat am găsit oportunități educaționale remarcabile, explorând profilul matematică-informatică. Viața de elev militar m-a modelat, dezvoltând disciplină, responsabilitate și spirit de echipă. Privind spre viitor, îmi propun să îmbin această pasiune și cunoștințele mele într-o carieră în domeniul culegerii de informații. Pentru cei cu pasiuni similare, încurajez explorarea acestor căi, unde identitatea personală și profesională se conturează într-un mod unic și valoros.

Pas cu pas, am urmat chemarea către lumea militară, la 16 ani.

Colegii noștri

Am onoarea să vă salut!

Sunt elev Vasile Yanyș-Costin din clasa a IX-a E de la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”. Sunt din Constanța, Comuna Topraisar. Am absolvit Școala Gimnazială din cadrul Liceului Tehnologic Topraisar și pot să spun că port cu mândrie uniforma militară. Visul meu de a deveni militar a început de la o vârstă fragedă, de la începutul grădiniței. Îmi admiram tatăl și bunicul.

Priveam armata cu mult respect, îmi doream să îmbrac uniforma pe care o purtau militarii. Când mi-a fost prezentată oferta educațională de la liceul militar de la malul mării, am simțit o chemare, o motivație de a fi ca ei, ca liceenii militari. M-am pregătit intens pentru probele de selecție, în special pentru probele sportive. Acestea întotdeauna au fost o dificultate pentru mine, dar, când îți dorești ceva cu adevărat, nu există nu pot! Bucuria mea când am fost declarat „ADMIS” este indescriptibilă.

La prezentarea în liceu, aveam emoții. Știam că intru într-un colectiv complet diferit de cel civil. Doar numele instituției de învățământ îți poate spune diferența totală de orice alt liceu: „Colegiu Militar”. M-am acomodat ușor deoarece nu eram singurul pus în această situație. Eram o mulțime de personalități, de copii veniți din medii complet diferite. Atât personalul civil și militar, cât și elevii gradați ne-au ajutat să ne acomodăm, oferindu-ne orice ajutor de care aveam nevoie.

Acest liceu nu reprezintă doar o instituție prestigioasă, ci, totodată, o a doua familie. Petrecem fiecare zi împreună, ne ajutăm unii pe ceilalți și ne corectăm unii altora greșelile. Încă sunt la început de carieră, acomodarea nu a fost ușoară, dar, cu gândul spre oportunitățile și căile pe care le am deschise spre viitor, realizez că a fost cea mai bună alegere a vieții mele, alegerea de a veni la liceul militar!

Am onoarea sa vă salut! Sunt elev sergent major Petre Ștefan și mă simt deosebit de mândru pentru că am avut plăcerea de a lucra cu 28 de copii minunați, fiecare cu personalitatea lui, ceea ce mi-a dat posibilitatea să descopăr lucruri, povești și experiențe de viață noi. Mă mândresc ca la sfârșitul lunilor de comandă petrecute împreună am putut împărtăși din experiența câpătată pe parcursul celor 4 ani de liceu militar. Le doresc tuturor bun cart înainte!

Să poți lucra cu 144 de colegi mai mici a fost o experiență foarte interesantă. De la a-i învăța cele mai simple detalii despre viața cazonă și până ca aceștia să ne demonstreze ceea ce au învățat de la noi, elevii gradați din fața lor, a fost multă muncă. Dar, știți cum este, după muncă, și răsplată. Am speranța faptului că, noi, cei ce le am fost învățători în tainele înțelegerii vieții militare, a însemnătății hainei militare, dar și a onoarei de care trebuie să dai dovadă ca militar, să rămânem în amintirea lor drept niște gradați de la care au avut ce să învețe, niște colegi cu bunătate și cu deschidere permanentă, care ne-am dezvoltat împreună cu ei, pregătindu-i cât am putut de bine pentru o carieră în Armata României, alături de comandanții de companie ce ne-au fost alături, domnul locotenent Sprînceană Silviu, domnul aspirant Ciorbă Cosmin și domnișoara aspirant Antoche Sorina.

Ne va fi dor de voi, nu uitați asta, veți rămâne în amintirea noastră pentru totdeauna, și, mereu când ne vom revedea, cu siguranță pe chipul nostru se va regăsi zâmbetul, dar și nostalgia.

Mult succes, compania a III-a! - elev plutonier Puținelu Mihai

Pericle Martinescu – omul și istoria sa

„N-am nici libertatea, nici curajul să vorbesc, așa cum s-ar cuveni, despre prezent.” (Pericle Martinescu)

Prof. dr. Mihaela Matache

Pericle Martinescu (s-a născut pe 11 februarie 1911 la Vișoara, județul Constanța și a trecut în neființă pe data de 21 decembrie 2005 la București) este poet, prozator, memorialist și critic literar, cu o îndelungată activitate publicistică în perioada interbelică și un nume de referință în domeniul traducerilor. Chiar dacă s-a remarcat pe fiecare dintre palierele literare într-un mod inegal, toate creațiile sale demonstrează interesul scriitorului pentru mai multe forme literare.

În existența sa creatoare, Pericle Martinescu este nevoit să înfrunte vicisitudinile și gloria istoriei, crezând în frumusețea morală a omului, blamând contextul socio-politic sau mediocritatea. În opera sa, istoria oferă o perspectivă sintetică asupra epocilor pe care le traversează. Reflecția asupra timpului, ca amprentă individuală, de grup, națională sau universală, se constituie într-o constantă a creației sale. Prezentând relația om-istorie, în cazul acestui scriitor dobrogean, este relevantă opera memorialistică, despre viața culturală, economică, socială, politică a țării, cât și cea personală.

Scriitorul prezintă istoria trăită și apropiată de om, destăinuindu-se unui lector contemporan, dar și unei posterități interesate să cunoască lumea tematizată la nivelul jurnalului, situație care-i conferă un caracter deschis.

Încercând să înțeleagă jocurile istoriei, Pericle Martinescu este conștient de faptul că evenimentul politic se transformă în fapt istoric, iar elementul individual îl proiectează într-o înțelegere inclusivă a lumii. Trăind și prezentând o perioadă sumbră din existența poporului român (al Doilea Război Mondial și perioada comunistă), autorul nu renunță la idealuri, ci găsește resursele intelectuale pentru a prezenta tensiunea și teroarea la care este supusă țara.

Prin mărturisirile autorului, lectorul contemporan, aparținând perioadei posttotalitariste descoperă teroarea impusă de presiunea ideologiei comuniste, al cărei efect îl constituie autocenzura. Scriitorul își recunoaște limitele impuse de existența instituției numite *Cenzură*, de care se teme, evitând astfel destăinuirea adevărului absolut. Pericle Martinescu trăiește drama dedublării, simțită de o mare parte din intelectualitatea românească și est-europeană în timpul dictaturii.

Un lector neavizat sau cu o viziune radicală îi poate reproșa scriitorului absența opoziției și a fermității, dar poate că vârsta îi conferă dreptul de a spune adevărul pe jumătate. În *Visul cavalerului*, carte publicată în 1998, când personajul alegoric numit Alter-Ego îi cere să își exprime opinia față de prezent, Ego îi răspunde: „M-aș feri să mă pronunț... N-am nici libertatea, nici curajul să vorbesc, așa cum s-ar cuveni, despre prezent. Chiar cele ce am relatat până acum au fost adevăruri dezvăluite numai pe jumătate, rostite cu lacătul la gură, căci Adevărul întreg niciodată - și cu atât mai puțin azi! nu poate fi pus în lumină”.

Cu toate că intervalul postdecembrist nu face obiectul aparte al scrierii diaristice aparținând lui Pericle Martinescu, acesta continuă să mediteze asupra factorului politic și istoric, oferind, în interviurile sale, reflecții pertinente, și anume că după anul 1990 se înregistrează o tendință compensatorie, o căutare a libertății cu orice preț; că se scrie și se publică mult după criterii anaxiologice. Tot acest tablou este numit, într-un mod original, prin sintagma dictatura libertății.

Cu toate acestea, scriitorul reconsideră cultura română posttotalitaristă și încearcă să refacă legătura cu cea interbelică, fără a avea convingerea că va atinge aceleași cote valorice.

Autenticitatea jurnalelor sale derivă din poziția de martor și de participant la istoria aflată în derulare: „Nu sunt decât un martor al vremurilor. Toate însemnările din acest caiet dovedesc asta”. Cu toate acestea, diaristul este conștient că riscă să devină o victimă a Istoriei, prin asumarea suferinței, iar jurnalul său să se constituie într-o lecție pentru Viață, adresată, mai ales, posterității: „[...] un mesaj adecvat generațiilor viitoare ar fi acesta: <<Generații viitoare, feriți-vă de comuniști!>>. Iată strigătul pe care vi-l adresează dintr-un fund de veac - glasul unui om cinstit!”.

Senectutea scriitorului dobrogean păstrează intactă înțelepciunea de a propune o prognoză optimistă pentru România: această țară nu va dispărea niciodată, chiar dacă este posibil ca viitorul imprevizibil să ofere aventuri politice, care se vor transforma, în timp, într-o istorie cu evenimente mai teribile decât cele deja cunoscute.

UNICITATEA VULCANILOR NOROIOȘI DIN LOCALITATEA BERCA - BUZĂU

Elev fruntaș Moise Răzvan

Clasa a X-a A

Seu

România ascunde multe locuri unice și uimitoare care merită să fie descoperite și admirate, unul dintre acestea fiind Vulcanii Noroioși din județul Buzău.

Regiunea este una dintre cele mai spectaculoase zone din țară și chiar din Europa. Pe glob sunt în total circa 1.100 de vulcani noroioși, dar în Europa sunt foarte puțini. În afara Europei fenomene similare se pot observa în Siberia, Australia și insula Trinidad din Caraibe.

Aria de cuprindere a vulcanilor noroioși în România este foarte mare și pot fi clasati în 3 mari categorii: 1. Vulcani Noroioși datorati erupției gazelor naturale; 2. Vulcani Noroioși datorati emanațiilor vulcanice; Vulcani Noroioși de origine seismică. Natura a înzestrat dealurile și munții din Curbura Carpaților cu minuni unice, iar Vulcanii Noroioși din județul Buzău sunt exemplul poate cel mai elocvent. Zona a fost declarată în 1924 monument al naturii.

Acestia ocupă locul 2 în Europa ca dimensiuni, după vulcanii din Peninsula Apseron-Baku, aflată în Rusia, și sunt împărțiți în patru zone: „La Fierbători”, Pâclele Mari, Pâclele Mici și Benciu. În literatura de populară ei sunt cunoscuți sub diferite denumiri, ca „ferbe”, „ferbători”, „bolboroase” și „pâcle”.

Rezervația Naturală Vulcanii Noroioși a fost descoperită sau mai bine zis remarcată pentru prima dată de un francez, H. Cognand, ce a ajuns pe meleaguri românești în 1867 pentru a realiza prospecțiuni petroliere, dar ceea ce a găsit aici i-a depășit cu mult așteptările.

Un peisaj selenar, deșertic, un ecosistem aproape mort dar care este gazdă nu numai unui fenomen rar întâlnit dar și anumitor specii de plante ce se găsesc numai aici (ca și curiozitate aici găsim 2 plante rarissime: Obione verrucifera și Nitraria schoberi, plante halofile care se dezvoltă într-un mediu sărat și au hrană bazată pe săruri).

Flora și fauna din această zonă sunt unice în România. Pe margine se întâlnesc arbuști rari, gârdurarița și cătina țepoasă, declarați monumente naturale, iar în mijlocul platourilor veți găsi scorpioni și mai multe feluri de termite. Gârdurarița este o plantă care se mai găsește doar în Siberia și în Australia.

Termenul de „vulcan noroios” specific pentru literatură de specialitate, definește o erupție lentă sau bruscă de noroi însoțită de emanații de gaze sau chiar de petrol. Vulcanii noroioși reprezintă practic puncte de ieșire la suprafață a gazelor naturale degajate de zăcămintele de hidrocarburi din subsol de-a lungul unor falii. Gazele aduc la suprafață apa din pânza freatică și noroi provenit din marne înmuiate, pe care îl debordează. Astfel noroiul se acumulează formând conuri de până la 3 m înălțime sau se scurge măbind depozitul deja format.

Platourile de noroi par adevărate zone selenare, stranii, dar având o aură magică, dată de aspectul noroiului uscat, a conturilor poligonale de crăpare și în special datorită conurilor care domină platoul și din care se scurge ritmic noroiul adus de „erupțiile” ce sunt însoțite de zgomete și bolboroseli. Noroiul care ajunge la suprafață demonstrează existența în adâncime a unor straturi de roci sarmațiene și badeniene (calcare, gresii, argile, sare) ce nu se regăsesc la suprafață.

Constelația mea era încă de pe atunci aproape de soare, dar nu suficient de aproape încât să fie o stea în candelabrul bolții cerești, ci atât de aproape încât să simt dogoarea plăcută pe noi mei pistrii și razele mândre care au determinat nuanța caldă a șuvițelor mele, atunci scurte.

Ulterior, am fost nu o dată anunțată că această apropiere de sânul luminii nu este întâmplătoare, așa cum - ca un retrograd al acestei lumi pline de simboluri - obișnuiam să cred, coordonată fiind de simplitatea unor vieți anterioare. Mi s-a zis că port în spiritul meu înflăcărat semnul leului, ceea ce contravenea esenței mele inofensive. Am fost nedumerită și mai tare, pentru că nu cunoscusem niciodată această dualitate a sinelui, în care sunt un reprezentant al unui simbol pe care nu-l înțeleg, pe care nu-l simt. Calitățile mele se topeau astfel în această nouă forță a soarelui, necunoscută mie, întrucât detaliile caracterului meu unic nu mai erau semne distincte care mă individualizau, ci se plafonau în simple caracteristici din „stocul comun” al unui leu pe care nu-l voiam în îngâmfarea propriei mele valori.

Chiar dacă priveam deja superficial lumea socială, ca pe un spațiu al unei competiții care stimulează o uniformitate enervantă, lipsită de reale manifestări individuale, am încercat pe cât posibil să înțeleg - ca un compromis chiar contra aroganței mele - cum funcționează zodiile, asta pentru a nu fi chiar aproape de izolarea în munți în defavoarea vreunei cafenele moderne.

Cu exuberanță, pe care o consider proprie, iar nu o însușire a semnului meu zodiacal, am căutat explicații, caracteristici, cercetări astrologice, tot felul de hârțogării în format online, care detaliau această comuniune cu cosmicul. Am trecut cu privirea agitată și peste triumphiuri strâmbe, linii curbate și alte feluri de forme geometrice haotice, care desemnau, dacă bine am înțeles, constelații astrologice. Odată infiltrat în această mare propagandă, m-am alăturat ca prin spionaj - cu o oarecare frică de a nu mă pierde în fundal - oame-

nilor care-ți așază etichete imaginare deasupra capului atunci când află ce zodie ești.

Mi-am afirmat așadar, numele de cod, adică cel al semnului zodiacal și mi-am făcut cu ușurință loc în mulțimea de oameni care se privesc unii pe alții prin prisma telescoapelor astrale.

Prima dată, am interacționat cu un rac, un așa-zis tradiționalist. Fără să întreb, mi-a spus că ei, adică racii aceștia zodiacali, sunt promovatori ai valorilor morale autentice și că stau sub semnul „Profetului”, dar nu un profet pe care-l cunoșteam din Biblia bunicii, ci unul „deosebit”. Aici mă strâmbam ca un copil nemulțumit de felia de lămâie de pe ton; n-am întrebat totuși ce mai e și asta și am continuat să ascult calitățile nobile ale racului. Superlativul n-a lipsit, firește, de la raci, întrucât sunt cei mai sensibili, cei mai grijulii, cei mai ce... în fine. Ciudat însă că în paralel cu această modestă etalare o bătrână a avut ignoranța de-a-și atinge ușor manșonul voluminos de borseta amicului meu sensibil, care ieșit din obișnuita-i oază liniștită, și și-a întrerupt indignat, vizibil mișcat, discursul despre propria persoană pentru a-i explica doamnei importanța respectării spațiului personal și gravitatea încălcării acestui drept.

Spre casă, am luat același autobuz roșu, cu ușoare urme de uzură pe tabla veche, pe care îl iau mereu, și m-am așezat contrariată de stimabilul rac lângă geam, răsfoind o revistă abia ieșită de la tipar. Cât timp mă linișteam analizând rețete de dovlecei la cuptor, un vărsător binedispus m-a abordat și mi-a spus că ei, vărsătorii, sunt foarte comunicativi, că așa-și manifestă starea de bine. Mi-a povestit nostalgic, pe o bună parte a călătoriei, cât de sentimentalist este, că se tânguiește lângă mirosul fotografiilor vechi ale familiei sale când plouă, mai ales că se identifică a fi o persoană meteo sensibilă... Ascultam oarecum absent, întrucât rățaceam cu gândul la dovleceii la cuptor,

Praga

nedumerit fiind în privința usturoiului: praf sau crud? Totuși, ajunsese la un punct al conversației care mă intrigă și care m-a determinat să fac o comparație cu altă persoană cunoscută mie. Indignat, mi-a răspuns că nu e așa cum cred eu, că dacă își propune ceva nicio formă a vreunei entități cerești nu-l poate îndupleca și că, fără doar și poate, este singurul potrivit pentru problema în cauză. Nu că m-ar fi deranjat prea tare, dar am ales să îmi păstrez elegant părerea personală. Nemulțumit de alegerea mea egoistă, locvacele meu prieten s-a așezat pe scaunul din față, rămânând tăcut cu privirea încruntată, ațintită pe fereastră.

Tot mai bulversată de această anomalie a lumii care mi-a fost lăsată în grijă, care situează în paralel însușiri reale, emoții sincere și nemiloase, cu caracteristici bifate ale unui semn zodiacal, paralelism care - matematic vorbind - ar trebui să fie mai degrabă o intersecție, o coliniaritate poate, așa cum milenarii pretind că este, mă nedumeream tot mai mult. Am ajuns într-un final, cu tâmpilele încordate, care încurajau câteva fire gri timide să apară, acasă la părinții mei, unde urma să cinez. Tânjeam după puțină liniște și poate după sforăitul leneș al câinelui nostru bătrân, care mă îndemna să nu-mi mai complic viața comodă, însă câteva rude îndepărtate și-au făcut simțită prezența prin copilul lor gălăgios, dar n-o să mint, simpatic în acordurile vocii sale puternice, nepotrivită trupului firav.

Iată că unchiul Florin este fecioară, „defect” pe care Mariana, sora mamei, cu greu l-a acceptat de-a lungul mariajului lor îndelungat, după cum chiar ea afirma când ne aflam la pomana unui biet pui de curte. Aparent, nea’ Florin este un om tare încăpățânat, dârz, genul de om a cărui „dreptate” trece de orice circumstanțe. Tușa Mariana, o persoană deloc obositoare, incapabilă de a-și gestiona și cea mai neînsemnată treabă, pentru că oricum, „viața e mai ușoară în doi”, se luptă, biata de ea, cu acest orgoliu masculin, care se poate împotrivi doleanțelor unei doamne atât de onorabile ca ea! Unchiul Florin, cu ochii lui arămii, mângâiați de o pleoapă căzută, cuprindea surâzând sfios mâinile puțin trude ale doamnei într-ale sale, pentru a putea liniști mintea copleșită a soției. Cea din urmă continua să exemplifice, de-a fir-a-păr, cum bărbatul ei supărăcios și egoist nu se îndupleca nici chiar în momente remarcabile să facă ceva după sfatul dumneaei, chiar dacă acest refuz se dovedea benefic. Alunecam ușor cu privirea, în concordanță cu ceea ce auzeam, spre unchiul Florin, om care mă făcea de multe ori să mă întreb dacă mariajul nu e cumva o transfigurare a propriei personalități. Om umblat, cu studii străine chiar, bun creștin în rândul evangheliștilor, se angajase partener de viață cu mătușa mea, femeie care reușește să dezvolte un răspuns monosilabic într-un dialog de circa zece minute, fără oprire. Nu vedeam egoismul în tandrețea amărâtului care privea în verdele ca de nuc al ochilor soției lui, care dincolo de această frumoasă trăsătură, nu compensa cu calitățile bărbatului ei.

Deja plictisită de aceste false iluzii, menite să reducă sentimente umane la simple preconcepții superficiale, m-am entuziasmat la gândul că încă am o distingere rațională, că nu sunt și eu un reprezentant al vreunei înșelăciuni cosmice. Sper să fiu aproape de stele când voi avea o formă transparentă, să-mi radieze bucuria sufletului împăcat deasupra cuiva, iar nu o spărtură din vreo cometă oarecare. Alinierea stelelor, îmi place să cred, e doar o țesătură harică pe-o boltă infinită, unică, așa cum propriile mele păreri vreau să fie în sfera minții mele. Căutam simetrii și analizam rațional legătura dintre zodii și vitalitatea omului, însă niciuna nu caracteriza un om care-și asuma propriile sale idei sau care se bucura de calitățile sale, care nu erau piese dintr-un puzzle astrologic comun, ci trăsături dominante ale unui om care simte viața.

MAREA

Elev sergent Busuioc Mario
Clasa a XII-a D

Sub cerul mării albastru și senin,
Nisipul strălucește ca aurul fin.
În adâncuri, mistere se țin,
Coralii și alge, comori își ascund în piept.

Pe marea-nstelată cântă vântul blând,
O poveste nesfârșită, ce rămâne în gând.
Marea se-avântă sărutând cerul vast,
Spre orizontul nesfârșit, într-un vals ușor și vast.

Pescărușii zboară pe aripi de vânt,
Și-aduc în cântecul lor farmec de nisip și cânt.
Pe plajă, urmele pașilor se pierd în nisip,
O poveste a mării se scrie-n acest timp.

ASPRU DE FRUMOASĂ

Elev sergent Ilie Teodor Petruț
Clasa a XII-a D

Privind asupra ta, mereu mă opresc
Golesc sertarul minții și mă gândesc
Ești cel mai frumos lucru, indiferent
Că ieși suflete cu-al tău crud curent
Și ești nemiloasă, dionisiacă mare!

Numele celor ce și-au găsit sfârșitul
E trimis spre nori subit cu vuietul
Sufletelor triste încă respirând
Același aer cu valu-ți tulburând
Și nu ierți, dionisiacă mare!

PLOUĂ

Elev fruntaș Lazăr Anca
Clasa a X-a C

Daerle

Parcă este rece afară...
Vântul tot se întetește,
Nimic nu se înțelege
Iară este rece afară.

Plouă afară aprig, tare,
Cade o perdea de ceață,
Nimic nu mă mai atrage,
Iară plouă aprig, tare.

Când voi fi iar împlinită
Știu c-am fost un strop de ploaie
Care s-a pierdut în zare,
Ploaia a format o floare.

CLAUSTRAT ÎN OCNA MĂRII

Elev caporal Bobîrnea Georgiana
Clasa a XI-a B

Atât de vuietos mi-i valul alb, al mării zbuciumate,
Captive mi-s iazmele-ncoronate, printre pânze sfâșiate.
Broderie, lacrimi perlate împodobite pe-al lor chip emfatic,
Frânturi sticlite, răscolite dintru al meu lăuntric atic.

Claustrat în a mării ocnă, între valuri divergente îs ostatic,
Cu orbitele jilave... sorb în vag Soarele dogmatic.
Ce oglindește un izvor de lumină vie, peste apa sfințită,
Ce mi-a dezrobit sufletul dintru-mi conștiința adormită.

EȘTI NOAPTEA

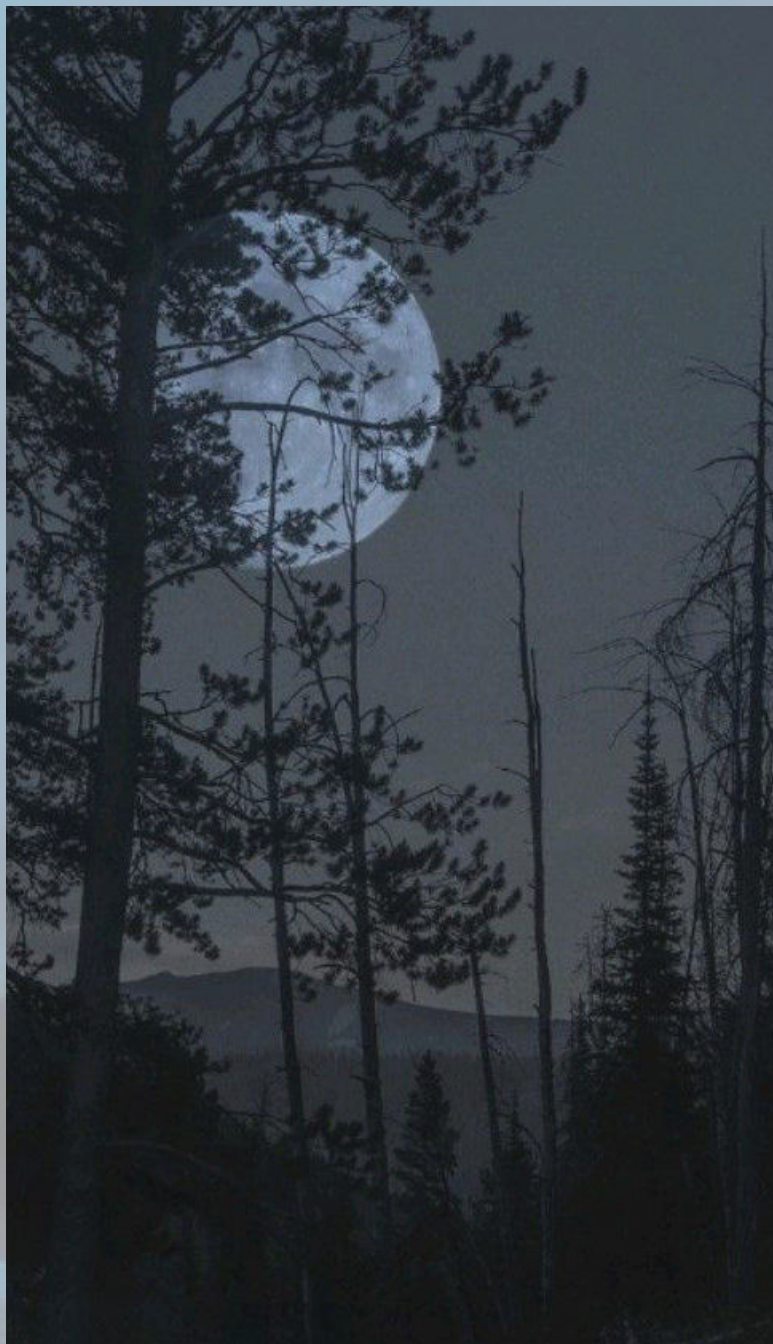
Elev fruntaș Lazăr Anca
Clasa a X-a C

Noapte plină de mister
Farmecul îl văd în el,
Parcă e un vis etern
Să văd noaptea... un mister.

Trece o lină adiere,
Șoaptă spusă pe-ndelete,
Mă apropii iar de tine,
Adierea să mai vie.

Dimineața se strecoară,
Poate pare o speranță,
Sufletul nu o doboară,
Urâta zi de dimineață.

Vei pleca și tu departe,
Rece ca o dimineață.
Să ții minte că odată
Îmi erai o dulce noapte.

MĂRTURISIRE SEACĂ

Elev sergent Nistor Liliana
Clasa a XII-a B

Sec, dur, gri, nedrept
Te-ai înfipt în cerul meu.
Te urăsc enorm!

HAIKU LENEȘ

Elev sergent Răducanu Ioana
Clasa a XII-a B

Melcul cară rar
Casa, visul, destinul.
Eu zbor printre stele.

Eu și lumea cea mare

Elev Toader Alexa-Ioana
Clasa a IX-a B

Aceste rânduri sunt despre mine,
despre cum văd eu lumea.
Universul meu este compus din muzică,
multă muzică,
pe care o ascult cu inima,
o citesc cu mintea
și o rostesc cu sufletul.
Îmi doresc să fiu nota potrivită
pe portativul vieții,
să-mi permit să visez,
să-mi acord dreptul de a cugeta liber,
de a dansa,
de a gusta vie din libertatea care mi se
cuvine.

Aceste rânduri sunt despre mine,
despre cum văd eu lumea.
Aș vrea să fie și despre
cum mă vede lumea pe mine.
Aș vrea ca oglinda mare a lui „a fi”
să mă arate așa cum sunt:
EU - amalgam de speranță, trăire, curaj...

Izvodit din lacrimi sărate

Elev caporal Bobîrnea Georgiana
Clasa a XI-a B

Poezie

Zămislindu-mă din al mării tumult firav,
Din tălăzuirea valurilor cu glas suav,
Și din ocna rătăcită, fără de cotloane frânte,
Aici m-am izvodit, între apele sărate, sante.

Și mi-s orbitele jilave, dar tânjesc a se zvânta,
Cu lacrimi perlate, tind a mă-nveșmânta.
Năzuiesc a săruta, dar mi-s buzele sărate,
Cum mi-i sufletul mâhnit, cu dorul mării înzestrare.

Dintru al tău sânge, întru a ta milă

Elev caporal Bobîrnea Georgiana
Clasa a XI-a B

Cum tihnește mareaa havaiu, printre valurile-nvolburate,
Printru-mi sacrele cotloane, răzbate pururea-i ființă toate.
Asfixiat de frântura pânzei dalbe, într-un pas de agonie,
Izvodindu-mă-n păcat și cinstindu-mă cu felonie.

Vâslindu-mi sângele salin printru-mi frământate vine,
Când mâhnire pătimește marea, precum mândrele jivine.
Ca o maică mi-o iubesc, o simt frântură dintru mine,
Nu prefac sângele apă, îs fără de tainele divine.

Viforul

Elev caporal Bobîrnea Georgiana
Clasa a XI-a B

Săracul... De i-ai fi putut vedea privirea, atât de rece și întunecat îi era sufletul...
De ai fi stat s-ascuți un zâmbet surd, din adâncuri răscolind, i-ai fi putut auzi urlatul.
Avea orbitele-nghețate... Și broderia-i de pe obraz, curgea la vale-n liber frâu.
Ale sale pleoape grele dau naștere și astăzi, la o scară de regrete, la un egoist pârâu.
Și plânge... Și suspină, iar lacrimile sale iau foc din bolta cerească, se prefac în fulgi de nea,
Dezbrăcat de rațiune, gol în ciobul din oglindă, cătând adăpost, tot pământu-l izgonea.

Mireasa mării

Elev caporal Bobîrnea Georgiana
Clasa a XI-a B

Deșteptându-mă fără de zăbavă,
Dintr-un somn vârtejios, lipsit de înfățișarea suflării de viață,
Întru pururi și curată străduință, mă dezmeticesc.
Eram înveșmântată cu o stofă perlată, croită în calvarurile ocnelor din mare,
Cu o chindiseală argintată și cu un voal vast, desprins dintru spumegatul mareei.
Îi regăsesc a sa salinitate întru ale mele vene-nchegate de zbucium și de dor,

TU, MARE

Elev sergent Ilie Teodor Petruț
Clasa a XII-a D

Poezie

Tu, al vieții divin dar,
Tu, albastrul lapidar,
Tu, dovada vieții veșnice,
Tu, dovada pieirii năpraznice.

Câte tone de apă
Atâtea adjective
-ți sunt figurative

PE DRUMUL UNIFORMEI

Elev fruntaș Copăceanu Andrei
Clasa a X-a E

În uniformă cu onor mă îmbrac,
La liceul militar, visul se-nalță în zbor.
Pasiunea mea, ca o flacără arzătoare,
În sufletul meu, un ecou militar.

Cu pași hotărâți pe coridoare străbat,
Știind că drumul meu e trasat.
Matematica și informatica îmi sunt far,
La liceul militar, unde e pasiunea mea avatar.

ADOLESCENTINĂ

Elev fruntaș Baboi Denisa
Clasa a X-a C

*Ea se pierdea în ochii care-o tot priveau
pentru că-n ei vedea povestea lor,
povestea nerostită a unor copii care
nu vedeau foarte limpede în viitor:
dragoste? dezamăgire? altă întrebare?
înstrăinare? repovestire? dor?
Se regăsea în ochii care-o mai zăreau
chiar când înainta în depărtare,
deja în amintire colorau
cadențele reîntâlnirilor*

Copilul și marea

Elev Cucu Diana
Clasa a IX-a D

Azi malul mării este gol.
Doar un copil merge pălit,
Parc-ar fi un simbol,
Că ceva rău a trăit.

Și se-oprește cu fața la mare,
De parc-ar avea o frustrare.
Stă puțin și se gândește,
Iar apoi vorbește.

Nu-i ciudat să vorbești,
Dar e ciudat s-o faci cu marea...
Acum dacă privești,
Parcă i s-a evaporat frustrarea.

Vântu-i bate lin în față,
Marea-i dă un sfat după.
Copilăria-i iese la suprafață
Parcă nimic nu-l preocupă.

Marea și copilul se-nțeleg
De parc-ar fi un singur întreg,
Iar deși unii nu vizualizează,
Cei doi iubirea o simbolizează.

Iarna

Elev sergent Busuioc Mario
Clasa a XII-a D

În prag de iarnă, fulgii dansează blând,
Cu zăpada albă, pământul se-mpodobește,
În tăcere, natura doarme adânc,
Cu mantaua de gheață, totul renaște.

Păsările călătoare pleacă-n zbor,
Cerul devine o paletă de albastru rece,
Vântul îmbrățișează pomii-n zor,
Iarna sosește, aducând tăcerea dulce.

În lumina palidă a soarelui de iarnă,
Norii se plimbă pe cerul senin,
Aroma brazilor umple atmosfera,
Magia iernii ne scapă de orice venin.

Așa că, bine ai venit, iarnă,
Cu zâmbetul tău de cristal,
Îmbrățișează lumea într-o magie caldă,
Să dureze veșnic acest basm ireal.

Viața liceenilor militari

Elev Cucu Diana
Clasa a IX-a D

Pașie

Dintr-o simplă dorință
Vom jura toți credință,
Înrolându-ne în armată,
Într-o lume mult visată.

Șiroaiele de lacrimi rar vor mai curge,
Căci armata cu timpul ne intră în sânge,
Iar noi cu timpul în sufletul ei,
Formându-ne caractere puternice, de lei.

Diminețile după plontoane sunt obositoare
Atunci când trebuie să ieși afară la înviorare.
Sectoarele urmează și la masă să plecăm,
Iar apoi la inspecția de dimineață să nu mișcăm.

Orele, apoi raportul urmându-le
Unde sunt raportate problemele.
Masa e urmată de timpul nostru liber,
Studiul fiind precum un sezonier.

Când soarele apune,
Un singur lucru mai rămâne.
Apelul de seară să fie făcut,
Iar apoi totul e ca la început.

Mica Unire

Elev Solomon Alexia
Clasa a IX-a E

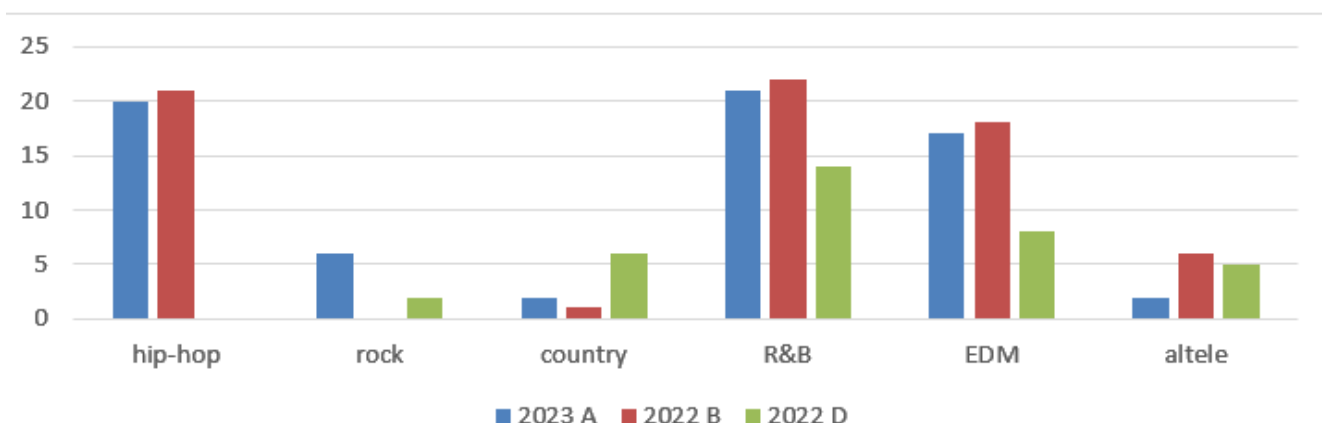
Astăzi dăm mână cu mână,
În suflet să ne rămână,
Fapta unui domnitor,
Ce-a vrut unit acest popor.
Ales în două principate,
El le-a organizat pe toate,
Înfăptuind cu îndârjire,
Marele pas, Mica Unire
Unirea Principatelor Române,
Ca bradul în istorie rămâne.

Ce mai ascultăm zilele acestea...

Prof. dr. Mirela Dumitru-Savin

Trăim într-o lume tot mai cufundată în nimicuri, dar mereu în lipsă de timp. Deschidem televizorul, indiferent de postul muzical, aceleași nume. Apăsăm butonul de radio, indiferent de post, aceleași nume.

Discutam prin octombrie, la clasa a IX-a (A), despre muzică și rolul terapeutic al acesteia. Lecția despre joc și joacă a permis oglindirea poeziei în muzică și în pictură. Am descoperit că până și ei se simt bombardați cu muzică din diferite direcții. Totuși, mulți preferă muzica având ca fundament streamingul (Play.FM) care le oferă o paletă deschisă de opțiuni: hip-hop, rock, country, R&B și EDM, respectiv Taylor Swift, Justin Bieber, Ariana Grande, Shawn Mendes, Drake, Cardi B, Post Malone, Billie Eilish, Twenty One Pilots și Panic!, Marshmello, Skrillex și Calvin Harris.

Legat de nume ale artiștilor autohtoni, s-au vehiculat: MIRA, Theo Rose, The Urs, Connect-R, Smiley, Andia, Puya, Delia, Carine, Arkanian, Nicole Cherry, Vescan, Spike, Alexia, Adi, Uzzi, BiBi, Carla's Dreams, Inna, Irima Rimes, Mario Fresh, Edward Sanda, Roxen, Beatrice Dragnea, Ralflo, DJ Project, Carbon, Andrei Bănuță, Ioana Ignat, Killa Fonic, rares x etc. Am ales acest etc din simplul motiv că au spus extrem de multe nume, spre deosebire de artiștii din afară unde au fost extrem de selectivi.

Astfel, pe baza discuției, mi-am propus să aloc un timp pentru a descoperi secretul muzicii actuale românești și influența ei asupra tinerei generații. În prima parte am început a asculta muzică două ore, zilnic, din lista de mai sus, iar în a doua parte am trasat câteva concluzii legate de acest mini-experiment. Conceptele de bază au fost: a povesti / a nara / a cânta, povestit, povestitor / narator, cântăreț / informator, naratar / destinatar, context. Interesant, nu?!

Povestitul reprezintă un act binar, deosebit de complex, o formă de discurs oral, în acest caz, care integrează relatarea unei succesiuni de evenimente, reale sau fictive, de interes uman general, cu scop clar de a îi convinge de ceva pe cei care ascultă acele versuri. Povestitorul / naratorul într-un text narativ aparținând discursului muzical, de pildă în hip-hop, este o entitate reală, cel care prezintă, sub formă orală, o serie de evenimente, de obicei fictive, intervenind în același timp în enunțul prezentat; de asemenea, el este și informator pentru cel care culege sau înregistrează textul cântat / recitat: „Toți ne mișcăm pe un ritm, doar că e altgoritm/ Cea mai mare frică acum e să rămâi fără password sau pin/ Nu ne pasă că murim, ne e frică să nu greșim/ De la toți inimioare cerșim pe orice rețea, căci așa reușim/ Oamenii nu mai sunt oameni sunt brand/ Când ne întâlnim e event/ Facem pe dracu și nu ne pasă doar ca să ajungem în trend/ Planeta se încălzește la pol/ Dar-n suflet e rece, rece de mor/ Facem

pe dracu și nu ne pasă doar ca să ajungem în trend/ Planeta se încălzește la pol/ Dar-n suflet e rece, rece de mor/ Dă-mi o rachetă că eu vreau să zbor”. (PUYA feat. Iraida, Opriți planeta). La acestea, menționez faptul că destinatarul unui text gândit pentru a fi interpretat reprezintă o persoană reală, un receptor atent, proactiv, în același timp: poate fi vorba despre cei care ascultă diferite melodii pentru a se relaxa, într-un club, la o adunare, la un concert, acasă etc, cu anumite prilejuri. În prima situație, atenția tinerilor este verificată prin unele cuvinte ori sintagme specifice, rostite de interpret, la care trebuie să se răspundă într-un anumit fel („Las-o... las-o să zboare.../ C-așa sunt ele... păsări călătoare!// Ți-am zis în mod repetat,/ Că de obicei n-ai ascultat,/ Acu’ bați la ușa mea beat, disperat./ Ce zici?! / Că te-a ruinat?!/ Serios?! Cât ești de prost?! A câta oară vezi că n-are rost?! Orice minciună o știi pe de rost/ Cică-i fată bună... Aha... A fost!”, Vescan, „Las-o”); în cea de-a doua situație, cântărețul dialoghează cu informatorul său, creându-se o atmosferă favorabilă actului interpretării („Promite-mi să uiți/ Că nu ne-am iubit/ Aici ne despărțim nu spune minciuni/ Eu, n-am să te mint// Te uiți străin la mine/ Și eu ca un străin/ Și timpul te grăbește/ Și timpul e puțin/ Nu vreau să te mai țin/ Nu vreau să te mai țin//

N-avem timp să iubim până la capăt/ N-avem timp să avem grijă de noi/ Tu mă uiți tot mai des, eu te văd tot mai rar/ N-avem timp să dăm timpul înapoi/ N-avem timp să iubim până la capăt/ N-avem timp să ne mai povestim/ Dar avem tot timpul din lume să n-avem niciodată timp”, Irina Rimes, N-avem timp). Apoi, competența comunicativă a performerului, adică a povestitorului, a interpretului, a cântărețului aflat în posesia unui cod cultural, social, economic etc. al comunității din care face parte, creează un „dialog” între el și destinatar/ receptor, atâta timp cât amândoi cunosc regulile și le acceptă: „Nu știi cum a trecut timpul / Atât de natural și simplu / Nu ți-o spun des / Dar știi că știi tu / De-aș avea mai mult de-o viață / Te-aș iubi de două ori / Până dincolo de stele / Până dincolo de nori / Dacă aș lua-o de la capăt / Tot pe tine te-aș iubi / Ești cu totul peste toate / Tu îmi ești, tu îmi vei fi”, Smiley, Mai mult de-o viață. Referitor la context, adică la ansamblu de factori de natură culturală, psihologică, socială, economică, politică etc, acesta influențează crearea, transmiterea și receptarea unui fenomen, unui element, a unui cântec atât la nivel orizontal (tinerii aflați, la muncă, la studii etc peste hotare), cât, mai ales, vertical (cantitatea de piese ce a invadat piața românească despre dorul de casă).

Așadar, pot să-mi asum că această micro-cercetare m-a condus la faptul că textul cantabil are o dublă dependență contextuală, pentru că acesta este produs / creat / compus / inspirat într-un anumit context cultural, social, economic, politic și genetic, fiind recreat într-o suită de alte contexte situaționale, performative și comunicaționale, transferând în alte discursuri muzicale interacțiuni umane, sentimente, trăiri, manipulări.

Marea te îndrumă să mergi în călătoria spre necunoscut. Îți oferă speranțe și gânduri contradictorii: ce se ascunde acolo, în largul mării care e nicăieri dar totuși peste tot? Oceanele vaste te fac curios și te atrag să te avânți în amploarea valurilor ce se atrag unul peste altul de parcă ar fi într-un maraton continuu. Cu toate acestea, acolo nu găsești răspunsurile, ci mai degrabă dai de întrebările corecte. Asa că poți porni cu un alt gând nemuritor precum: „CÂT MI-E ROȘU SÂNGELE, VREAU SUS TOATE PÂNZELE!”.

O emblema a curajului este Jessica Watson, cea mai tânără persoană care a făcut ocolul Pământului, navigând fără oprire, neînsoțită, timp de 7 luni. Curiozitatea și ambiția au determinat-o să-și îndeplinească visul cu succes. În ciuda dislexiei, a depășit orice moment greu din timpul voiajului și a devenit un marinar solitar demn de urmat. Persoana care i-a conturat acest vis a fost Jesse Martin, un alt navigator pe care l-a descoperit încercând să citească o carte la vârsta de zece ani.

Pasiunea învinge orice frică a ei, așa că pornește în cursă după ce a fost calificată cu cele 10 000 mile nautice parcurse și mii de ore de lecții. Jessica îmbrățișează apele Terrei împreună cu velierul său de mici dimensiuni, denumit „Pink”. După ce își repară catargul și velatura, la 18 octombrie 2009, își începe visul de a face înconjurul Pământului de una singura. Visul său era călătoria, eterna plimbare de-a lungul schimbătoarei lumi. Deslușind Pământul, va afla veșnicia și abstractul ce zace în interiorul lui. Voia să se simtă frumusețea tărâmului...

Astfel, planul de a face ocolul Pământului pe apă a fost să plece din portul Sydney, Australia, să traverseze toate meridianele și cele patru capuri. Practic, merge mai întâi spre nord est și trece de Ecuator. Un moment important din timpul voiajului, deoarece Traversarea Ecuatorului e semnificativă pentru navigatori, e un simbol și o mare mândrie. Astfel îți dovedești măiestria pe mare și ești inițiat în Frăția Marinarilor. Pentru a-și sărbători succesul, ca ceremonie de inițiere, aceasta își face botezul și își toarnă apă din Oceanul Pacific. Apoi, merge spre sud, pe lângă Capul Horn, vârful statului Chile... unde întâmpină prima sa furtună grandioasă.

Cerul spectaculos nu mai era bine voitor dimineața, precum seara. Deși era roșu ca focul de parcă emana căldură și iubire, acesta o avertiza ca se isca o furtună cât se poate de rapid. Tradus din limba engleză: „the red sky in the evening, the sailor's delight. If the sky is red in the morning, watch out!”, în română: „cerul roșu seara, deliciul marinarului, dacă cerul e roșu dimineața, mare atenție să ai!”

Asa ca începe să coboare ancora de derivă și înfruntă furtuna nervoasă. Într-un bun sfârșit, ocolește Everestul oceanic, Capul Horn. După care traversează Atlanticul, la Capul Bunei Speranțe, Africa de Sud, și este întâmpinată de o problemă majoră: lipsa vântului.

Un velier este foarte vulnerabil în cazul furtunilor, fiindcă e ușor purtat de valuri din cauza greutateii sale reduse, însă în momente de liniște supremă, atunci când nici adierea vântului nu

SPIRIT LIBER!

își face simțită prezența, e o bătaie de cap, deoarece velierul folosește ca energie întocmai propulsia vântului. În aceste momente, viața de marinar devine una apăsătoare pentru tânăra de 16 ani. Se simte mai singură ca niciodată, așa că abuzează de sfatul pe care i l-a dăruit profesorul ei: să cânte atunci când se simte singură. De aceea, în serile înstelate, atunci când astrul nopții afișează mii de candelabre pe cer, Jessica le cântă stelelor strălucitoare.

După o săptămână vântul apare și împinge velierul spre Oceanul Indian pentru a traversa Capul Leeuwin. Astfel, trece pe lângă Capul de Sud-Est, în Tasmania, unde este surprinsă de trei furtuni contopite într-una. Toată lumea o sfătuiește să se retragă în cel mai apropiat port, însă ea decide să lucreze alături de Mama Natură. Să nu se retragă din cursa și nici să coboare ancora de derivă. Pur și simplu vrea să plutească pe valu-

Elev Damaschin Alessia
Clasa a IX-a C

rile învolburate ale Oceanului Antarctic. Și acționează întocmai. Vântul sufla puternic cu 130Km/h, iar valurile atingeau 12 de metri, însă Jessica era sigură pe planul ei. Până când un val de 20 de metri o prinde și o scufundă cinci metri sub apă. După zeci de secunde ce păreau a fi ore întregi, chila o aduce vie la suprafață.

În final, tânăra călătoare se întoarce în portul Sydney, de unde a plecat, întâmpinată de o mulțime de oameni ce o felicitau pentru curajul de carea a dat dovadă: să traverseze toate cele patru capuri, să traverseze toate meridianele.

Ignorând rațiunea, realismul și limitele sale, fata, în ipostaza unui veritabil navigator, își urmează calea spre plăcere, spre satisfacția de a privi frumusețea mării într-o manieră plăcută, mulțumitoare, conform dorinței sale. Călătoria pe drumuri de ape poate să vadă lumea întreagă precum nimeni n-a văzut-o, să asculte poveștile celor ce nu știu de bucuria veșniciei, să îngâne un destin în fantezie și să nu sufere în viitor, întrucât a existat în vederea devenirii unui liber suflet călător.

Dicționar explicativ:

1. Milă marină sau mila nautică (sau milă maritimă, expresie folosită mai mult în Republica Moldova), simbolurile fiind MM/MN sau mm/mn, este o unitate de măsură de proveniență anglo-saxonă utilizată în marină și în aviație. Mila marină internațională măsoară 1852 metri.
2. Catarg=stâlp de lemn sau tub metalic care se montează vertical pe o navă pentru a susține pânzele sau antenele de telegrafie fără fir.
3. Velatura=totalitatea velelor unei nave cu pânze.
4. Ancora de deriva=ancora plutitoare special utilizat în timpul furtunilor
5. Chila=element principal de rezistență al osaturii unei nave, dispus pe axa longitudinală a fundului navei.
6. Prova=partea din față a unei nave.
7. Pupa=partea din spate a unei nave.

Bibi Costăchescu – Comandant-erou al Submarinului „Delfinul”

Elev sergent Tăgîrță Roxana Eliza

Clasa a XI-a D

În urmă cu mai bine de trei ani, am fost admisă în Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”, ceea ce, printre altele, a însemnat o „migrare” temporară într-o regiune care-mi promitea dezvoltarea personală pe toate planurile. Prahoveancă de fel, locuiesc în Constanța de trei ani, așa cum am menționat mai sus, prilej care mă încurajează să descopăr pe zi ce trece istoria Dobrogei, dar și să-i cinstesc valorile.

Altfel spus, ca un chiriaș care se interesează despre administratorul de bloc, am căutat printre personalitățile dobrogene până ce l-am găsit pe Bibi Costăchescu. Îmi place să cred că „a așteptat să-l descopăr”, odată cu această asemănare profesională regăsită între noi.

În galeria dascălilor celei mai vechi instituții de învățământ superior din Dobrogea, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” - academie la care aspir, de altfel - comandorul Bibi Costăchescu ocupă un loc deosebit. Memoria vie a celor care au avut privilegiul de a-i fi studenți îl ridică la cote maxime, iar calitatea lui de comandant-erou al submarinului „Delfinul” l-a făcut o legendă. A fost răsplătit pentru faptele sale de arme cu Ordinul „Mihai Viteazul”.

Constantin „Bibi” Costăchescu a fost un comandant de submarin în Marina Regală Română în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Este singurul comandant de submarin din România care a reușit torpilarea unei nave inamice. A comandat submarinul NMS „Delfinul” în prima, a treia și a cincea crucieră dintre cele nouă efectuate în timpul războiului.

În cea de-a cincea crucieră, care a avut loc în Marea Neagră între 2 și 7 noiembrie 1941, misiunea submarinului NMS „Delfinul” era întreruperea căilor de aprovizionare a Sevastopolului. În dimineața zilei de 5 noiembrie a ajuns în apropiere de Ialta. La ora 8:05, slt. Constantin Stegaru a observat o navă mare de transport mergând dinspre est spre Ialta. La 8:15, nava a întors la stânga, apropiindu-se de submarin, iar cpt. Costăchescu s-a hotărât s-o atace cu o torpilă trasă dintr-un tub de la pupa. La 8:43, Delfinul a lansat torpila din tubul 6 din pupa de la o distanță de 800 m. În scurt timp s-a auzit explozia torpilei, urmată de o explozie și mai mare. Este posibil ca nava să nu fi fost escortată, deoarece primul contact cu vânătoarele de submarine sovietice a avut loc după o oră. Atacul acestora a durat între orele 10:30 și 18:30. S-au înregistrat 23 de grenadări, numărându-se între 80 și 90 de explozii ale grenadelor antisubmarin.

În timp ce aveau loc atacurile, Costăchescu a guvernat nava spre larg, câștigând adâncime în timpul atacurilor, coborând la o adâncime de peste 80 m. Între atacuri, în timp ce inamicul asculta, Costăchescu a ordonat oprirea instalațiilor de bord, reușind în final să scape de urmăritori. S-au îndreptat apoi spre sud, spre coasta Asiei Mici, unde noaptea submarinul s-a ridicat la suprafață și și-a încărcat bateriile. A fost prins însă într-o furtună izbucnită brusc și a reușit cu greu să intre în imersiune. În 7 noiembrie a ajuns la Constanța.

Un „far” al Marinei Române, comandor Bibi Costăchescu aduce cinste întregii națiuni, însă în mod special dobrogenilor, prin devotamentul și dragostea pentru patria-mamă, care i-au ghidat misiunile spre un succes sigur. Sunt elev militar și comandor Costăchescu mă inspiră să-mi formez un caracter demn, care nu se poate șlefui mai bine decât în centrul unui sistem educațional de elită, după cum el o dovedește.

Suflete unite pe nisipul mării Prin Valurile Prieteniei

Elev

Elev fruntaș Milu Daria

Clasa a X-a C

Valurile liniște se întind cu tandrețe pe nisipul pustiu, iar marea pare a fi un tablou viu al stării interioare a tinerilor călători. La malul mării întinse, doua bănci goale par a face parte din poveste, așteptând ca cineva să le completeze cu prezența sa. Lemnul lor pare să rețină poveștile și emoțiile celor care își găsesc refugiul aici, ca într-un templu al sincerității. Elevii de liceu militar se contopesc cu liniștea acestui loc, unde doar sunetul valurilor atingându nisipul fin rupe tăcerea.

Simțindu-se la fel de singuri, ca acele bănci în timpul iernii, departe de ceea ce numim „acasă”, departe de iubirea familiilor lor, acești tineri soldați își împărtășesc gândurile și poveștile în acest sanctuar al amintirilor. Cu fiecare zi petrecută în CNMAIC (Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”), ei descoperă că există o a doua familie – familia formată din colegii de liceu. Această conexiune neașteptată îi apropie ca pe frații proprii, indiferent de distanțele geografice sau de originile lor diverse, cum ar fi Brașov, Iași sau Maramureș.

Elevii trăiesc în ritmul repetitiv al instrucțiilor militare, dar în această monotonie apar legături puternice și sincere.

Cu fiecare experiență împărtășită, cu fiecare încurajare în momentele dificile, acești elevi ajung să realizeze că distanța fizică nu este o barieră reală pentru adevăratele conexiuni. Sunt uniți de același scop, de dragostea pentru armată. Prin intermediul acestor prietenii neașteptate, devin sprijin reciproc, creând o rețea de susținere în drumul lor către maturitate și responsabilitate.

Astfel, pe malul mării, lângă cele două bănci goale, elevii de liceu militar descoperă că familia nu este doar cuvântul legat de rădăcinile de acasă, ci și conexiunea caldă și puternică pe care o formează cu colegii lor, reprezentând o parte fundamentală a identității lor și a trăirilor la CNMAIC.

Rămășițe ale eului

Prof. Alexandru-Tiberiu Spoitu

Minciuna și plăcerea: un cuplu neegalat decât de surorile lor, adevărul și durerea. Realul își refuză adevărul și durerea atunci când cel vizat este omul. Cred că nu există voluptate mai mare decât sănătatea precară ce contemplă răul și minciuna. Nimic nu este mai adevărat și mai dureros decât o fizionomie în descompunere. „Nu din contactul cu lucrurile, ci din contactul cu ființele ia naștere dezgustul.” Această sentință cioraniană deschide ușile unei lumi în care numai batjocura goliciunii își are rostul. „Bine ați venit în societatea noastră, ți se spune, a celor schilodiți sufletește și trupește. Iată, avem aici un om fără o mână, altul fără un picior, avem însă și oameni fără inimă, creier și milă.” Frumosul? O crimă împotriva vieții și autenticității. Trupul? Singurul „eu”.

A nu crede în minciună, frumos și plăcere, iată remediul împotriva inautenticității. Cadavrele, scheletele, nu pot fi frumoase sau urâte. Ele sunt singurele adevărate. Un om viu poate fi întotdeauna frumos, inteligent, bun. „A fi sau a nu fi” stă în depășirea frumosului, minciunii și plăcerii. Cele două posibilități nu se deosebesc cu nimic dacă accepți că adevărul e singurul care contează, că binele și frumosul sunt invenții. Pietrele și șobolanii trăiesc în și într-adevăr; o față tumefiată e adevărată; radiografiile sunt adevărate, nu fotografiile. Nu există nici o dilemă hamletiană sau heideggeriană. Tot ce este esență poate fi văzut cu ochiul liber, poate fi mirosit, pipăit.

Tumorile miros autentic, cangrenele toate ar trebui să-1 îmbete pe un căutător al vieții. Obişnuința cu viața e și obişnuința cu moartea. Viața, filosofia nu sunt pregătiri pentru moarte, ci sunt moartea însăși. Muzica și imaginea - singurele apte să spargă granițele dintre lumi. Suntem cetățenii a două orașe paralele. Numirea e inutilă în acest perpetuu flux între ele. Sistemul, structura - cele mai mari iluzii menite să îmblânzească pornirea firească a omului spre moarte. Nici fragmentul nu e mai autentic. Poate doar strigătul, doar cuvântul. Sau nici atât - doar punctele de suspensie, semnul exclamării mai întâi, și apoi un nesfârșit semn al întrebării.

Răzbunarea lucrurilor mici

Drăgă

Prof. Alexandru-Tiberiu Spoitu

Mi-am pierdut toată după amiaza încercând să repar calculatorul. Suduieli. Transpirație. Transplanturi de memorii, hard-disk-uri, unități optice și cabluri de date. Unitățile iau forma lor inițială, argintii, strălucitoare. Apăs butonul și aștept... Evident că nu funcționează. Cu precizie chirurgicală descompun agregatele. Scena se repetă de câteva ori. Exasperat, iau totul la verificat: organe, artere, capilare, țesuturi, celule... Găsesc defecțiunea: un pin de la hdd-ul ce are sistemul de operare pe el. UN PIN??? Îmi vine să urlu. Cum, cilul acesta nesemnificativ ținea în viață întreg sistemul?

...

Rememorez scene din viața mea anterioară. M-am dezmeticit dintr-o lungă conviețuire cu Cristina după ce am constatat că eram incapabil să văd, când făceam curățenie, petele minuscule de pe geamuri sau de pe chiuvete. Eu și ele ne uram reciproc: se ascundeau de mine iar eu încercam să le evit. În cele din urmă, s-au răzbunat. Absurd, i-adevărat. Acum însă mă loveam de un picior liliputan al hard-diskului și-mi reproșam, mutatis mutandis, neglijența. Constat însă că lucrurile sunt mai puțin docile decât ființele: nu răspund la chemări, nu-și fac milă s-apară când le alinți. Așa am pățit și eu. Sunt revoltat împotriva acestor minusculități ce nu îndeplinesc decât o funcție, una singură, dar fără de care lumea noastră nu ar prinde glas. Și care nu iartă nepăsarea. Am înțeles acum mai clar decât oricând diferența dintre *subiectum* (ceea ce stă dedesubt) și *obiectum* (ceea ce se opune). Și ființele ni se opun, dar n-o fac cu aceeași obstinație ca obiectele...

P.S: Dacă fericirea stă în lucrurile mici, atunci ea poate fi întâlnită doar într-un Paradis molecular, subatomic. Lumea noastră, a mea, e tristă pentru că-i alcătuită din corpuri și obiecte.

Elevii și arta

Prof. dr. Mirela Dumitru-Savin

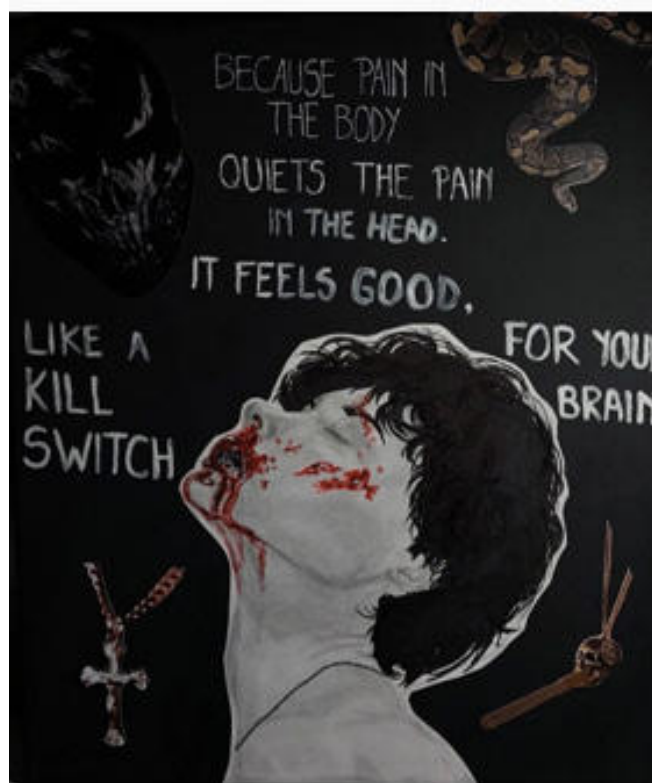
Tudorescu Afrodity Maria este elevă în clasa a X a D la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”. De loc, este din județul Argeș, finalizând ciclul gimnazial la Școala Gimnazială „George Topîrceanu” din Mioveni.

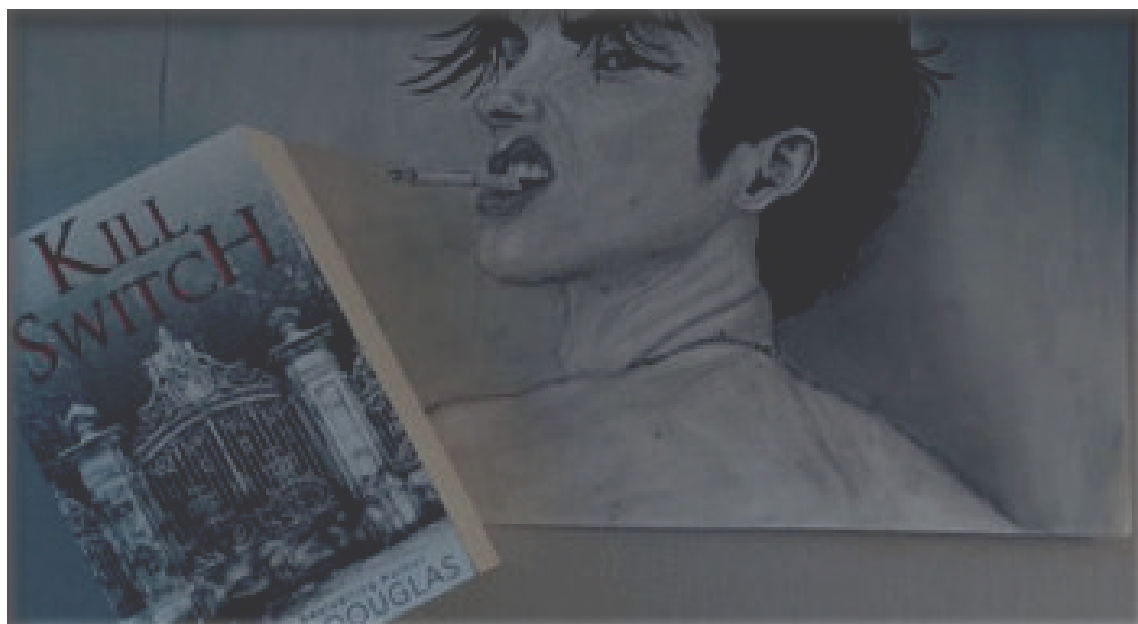
Provine dintr-o familie în care iubirea față de artă este o tradiție. Picturile Afroditei au o incontestabilă originalitate. Nu m-ar surprinde, însă, să aud că peste ani a ajuns, de la talentul amatoristic, un pictor profesionist. Pe lângă pictură se ocupă și de hand made, alături de mama ei, lucrările lor fiind inedite, autentice și unicat.

Chiar dacă este elevă la un liceu militar și, după cum chiar ea afirmă, marea este pasiunea ei, arta, pictura reprezintă forma de relaxare după o zi mai grea. Tudorescu Afrodity Maria are picturi în diferite stiluri, fiecare pictură reprezentând o emoție avută, la un moment dat.

În cele două imagini este desenat personajul Damon Kirsan Torrance, din seria „Devil’s Night”, scrisă de Penelope Douglas. Tudorescu Afrodity Maria afirma că a ales să-l deseneze, „deoarece este un personaj intrigant și profund tulburat. Cu o aparență carismatică și un farmec seducător, Damon ascunde în spatele zâmbetului său șiret și al privirii intense o lume complexă de contradicții. Trecutul său întunecat și evenimentele enigmatice din jurul său adaugă o aură misterioasă caracterului său.”

Fata cu turban sau Fată cu cercei de perle neerlandeză este una din capodoperele pictorului Jan Vermeer van Delft. Pictura se găsește în prezent muzeul Mauritshuis, Haga. Această pictură mai este cunoscută și ca „Mona Lisa Nordului” sau „Mona Lisa olandeză”. Afrodity a realizat o reproducere a faimoasei opere de artă, însă puțin schimbată. A înlocuit chipul fetei cu cel al unui clown, deoarece personajul Pennywise din filmul „IT” era popular în perioada în care a realizat pictura și a dorit să creeze ceva original.

Nu în ultimul rând, vă propun un desen realizat în creion și cărbune. El reprezintă confruntarea a două personaje importante din cartea preferată, fiind un moment de maximă tensiune. A reprodus această scenă exact cum și-a imaginat-o.

Talentul Afroditei Maria Tudorescu este fantastic, galeria picturilor sale fiind mult mai mare decât succinta prezentare de mai sus. Talentul, pasiunea pentru mare, iubirea față de tot ce este emoție își găsesc exprimarea în viziunea sa artistică.

3 în 1 la espresso

Prof. Alexandru-Tiberiu Spoitu

Mă trezesc dintr-un vis în altul. Ambele au aceeași doză de realitate, suficientă ca să-mi păcălească simțurile. În primul, urc scările Universității și le cobor. Caut Secretariatul. Îmi amintesc de faptul că Secretariatul atrăgea studenții ca un magnet. Veneau în holul acela oricând, și dacă aveau treabă și dacă nu. Mă-ntâlnesc în drum cu doamna Scutaru. Îmi zâmbeste larg și asta mă-ndeamnă să intru în vorbă. Băigui câteva explicații nereușite și-o întreb dacă pot să revin peste 5 minute să-ntreb de niște acte. Își aprinde o țigară și-mi zice că are program până la 19. Dau goana pe scări și mă-ndrept spre ușa din lemn masiv a corpului A. Un polițist pitic, ținând un fluier în gură, mi se pune în cale și dau să-l ocolesc grăbit. Îl împing ușor de umăr când iau în depășire. Ies din clădire și mi se proțăpește-n față chiar el. Îmi ține morală că dacă erau alți colegi de-ai lui mă alegeam și c-o amendă. Tac și-nghit.

Caut ceva. Flori, o cafea, o ciocolată. Madame Scutaru m-a prins descoperit. Ca-ntotdeauna. În stânga, văd o florăreasă ce vinde fire de garioafă învelite-n țiplă. Câte una. 20 de mii. Îi cer să-mi învelească trei și negociez să mi le dea cu 50. Una dintre garioafe are tul-pina lungă de-un metru și ceva. Rup prelungirea și-o las lâng-un copac. Tot nu-i destul. Privesc peste drum, la chioșcurile de unde îmi luam țigări și cornuri la examene. Trei dintre ele au ziare în geam. Mulțime de studenți peste drum. Traversez prin loc nepermis și văd un nou magazin. E de haine la modă și se-aude muzică dinăuntru. Urc spre stânga Copoul și mă trezesc sub braț cu un afiș mare, pe care e pictată o-nghetată. Câteva fete, cu tații de mâini, se opresc și privesc delicat-esa, amuzându-se de agitația mea confuză. O studentă brunetă, cu părul lung, hippie, se postează la doi pași în fața mea și deschide larg brațele, satisfăcută.

Trec mai departe, deși picioarele mi le simt tot mai grele. Distanța pe care o am de parcurs mi se pare că se mărește în loc să scadă. Abandonez și mă trezesc. La PC, Stan și Bran își fac treaba din playlist. Cad, se ciocnesc și dau cu pălăriile unul într-altul. Mă reped să scriu, știind că nu rețin visele. Ceva îmi spune că sunt totuși încă pe Copou, în căutarea ciocolatei sau a unui pachet de cafea. Deschid pleoapele, ridic puțin capul și-apoi mă prăbușesc iar între perne. Melodia de fundal mă convinge. „Sons of the Desert”.

Programul European Erasmus+

Mobilitățile Erasmus +
Explorare, Auto/Cunoaștere, Socializare... Emancipare

Prof. Daniela Ștefan

Erasmus +

Odată cu aderarea la tipul de Mobilitate Erasmus +, existența persoanelor participante este modificată radical de un cumul de factori cu ecou în dezvoltarea personală. Diferențele culturale sunt primele care ne frapază, apoi procesul continuă cu cele vestimentare, gastronomice, lingvistice până la cele relaționale sau situaționale. Suntem atrași de „noul intercultural”, de relaționarea cu alte culturi, limbi, religii și state.

În calitate de membru în cadrul Comisiei de Proiecte Europene, timp de trei ani am avut prilejul de a participa în cadrul acestor mobilități sau întâlniri multiculturale, alături de țări precum Spania, Italia, Turcia și Polonia. Dincolo de îmbogățirea lingvistică, aprofundarea competențelor în limba comună, engleză, cunoașterea cutumelor caracteristic spațiale, depășirea stereotipurilor, fiecare țară și partener se lasă descoperit imediat ce noi, exploratorii, ne deschidem sufletul pentru o nouă aventură. Am trăit o săptămână în cadrul unei școli militare italiene de tradiție, simțind din plin fiecare apel, experiența vieții pe apă, bogata istorie romană, am analizat tipologii și surse de poluare. Călduroasa stațiune Lhoret del Mar a reprezentat o incursiune în viața elevilor spanioli, alături de familiile și de ambientul autentic. De asemenea, elevii au putut interacționa liber, aflați în căminele colegilor turci, alături de care au ecologizat un țărm costier.

„Pentru mine, experiența pe care am dobândit-o în cadrul programelor Erasmus, a fost una deosebită, pentru că am putut participa liber la MMA training, unde mi-am îmbogățit condiția fizică” - povestește elev sergent Ștefănescu Valentin.

Elevii participanți recunosc beneficiile inter-relaționale ale acestor mobilități: „Pe lângă faptul că am învățat despre ecologie, am reușit să îmi fac prieteni cu care țin legătura chiar și după terminarea proiectului” - declară elev sergent Răducanu Ioana Maria.

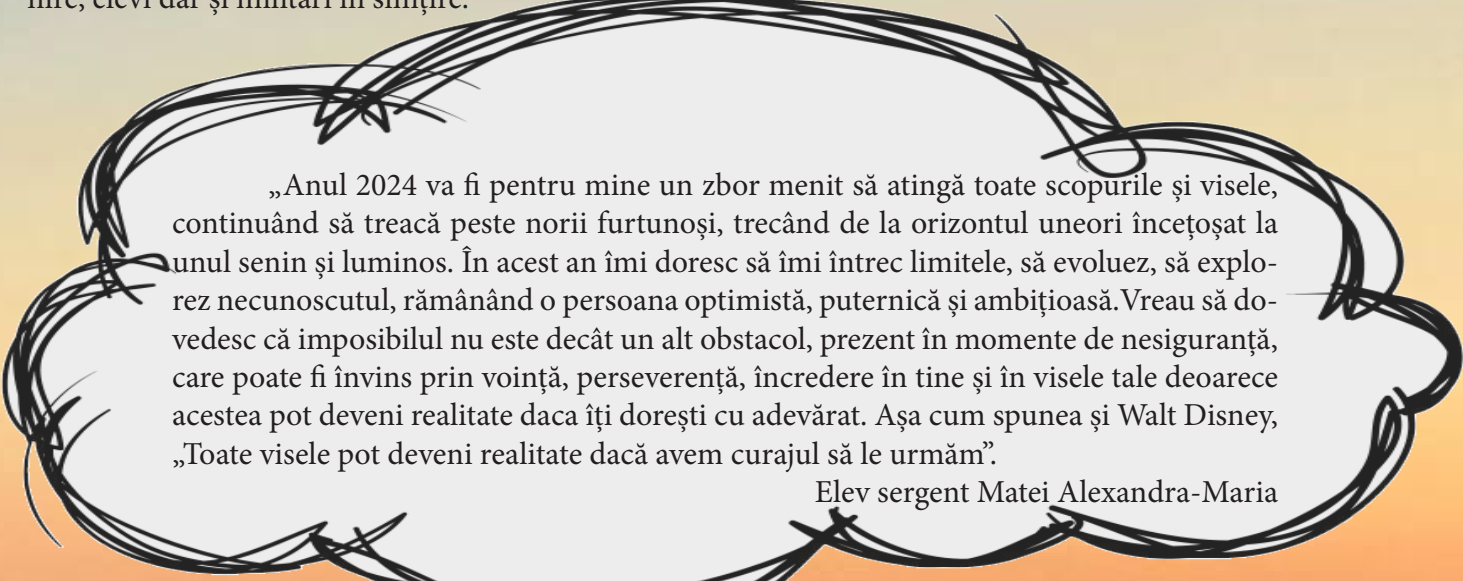
Gânduri pentru 2024...

Ianuarie 2024.

Un an nou ce vine cu speranțe noi, cu vise noi, cu idealuri noi și noi ținte de atins.

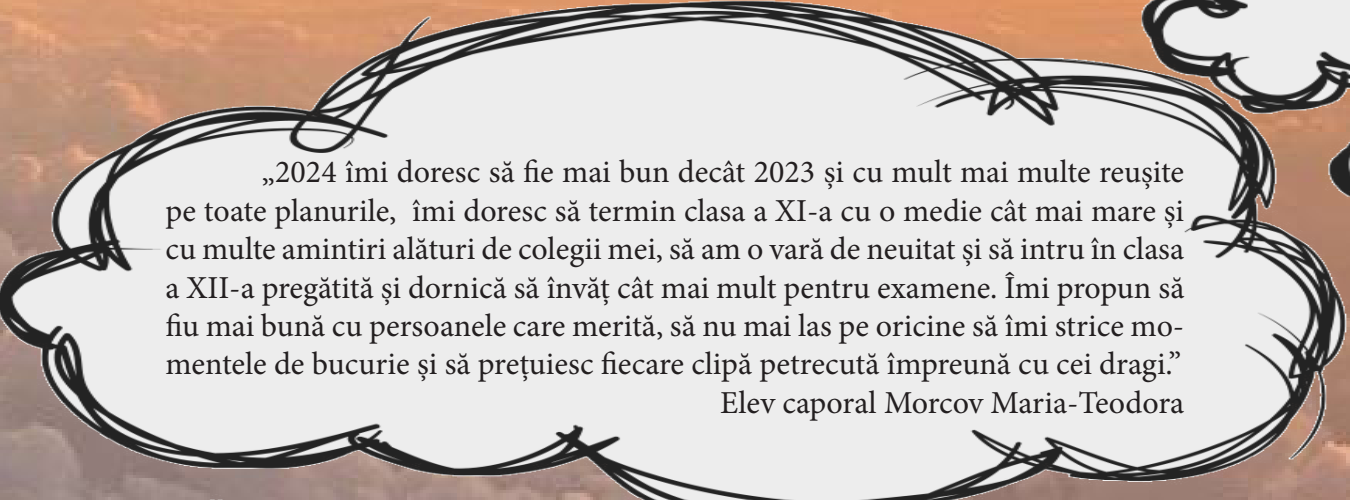
Ca la fiecare început de an ne dorim atât pentru noi cât și pentru cei din jur, sănătate, fericire, liniște, pace în lumea zbuciumată în care trăim și putere de muncă pentru a ne atinge obiectivele. Sunteți curioși ce își doresc pentru anul care a început niște adolescenți oarecare dar totodată elevi militari ai clasei a XI-a A de la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”?

Vă voi prezenta câteva dintre gândurile lor pentru viitor, gândurile unor copii dar și adulți în devenire, elevi dar și militari în simțire.

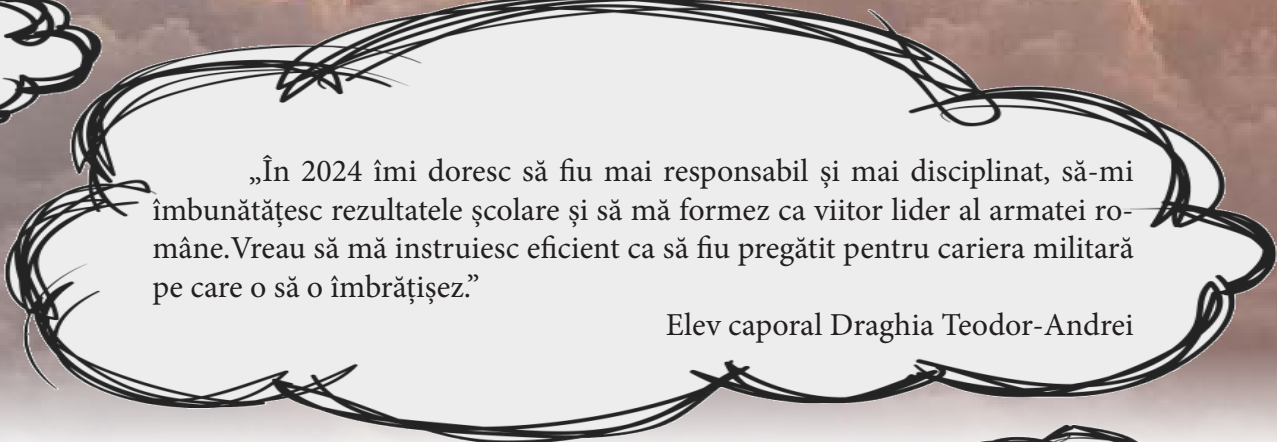
„Anul 2024 va fi pentru mine un zbor menit să atingă toate scopurile și visele, continuând să treacă peste norii furtunoși, trecând de la orizontul uneori încețoșat la unul senin și luminos. În acest an îmi doresc să îmi întrec limitele, să evoluez, să explorez necunoscutul, rămânând o persoană optimistă, puternică și ambițioasă. Vreau să dovedesc că imposibilul nu este decât un alt obstacol, prezent în momente de nesiguranță, care poate fi învins prin voință, perseverență, încredere în tine și în visele tale deoarece acestea pot deveni realitate dacă îți dorești cu adevărat. Așa cum spunea și Walt Disney, „Toate visele pot deveni realitate dacă avem curajul să le urmăm”.

Elev sergent Matei Alexandra-Maria

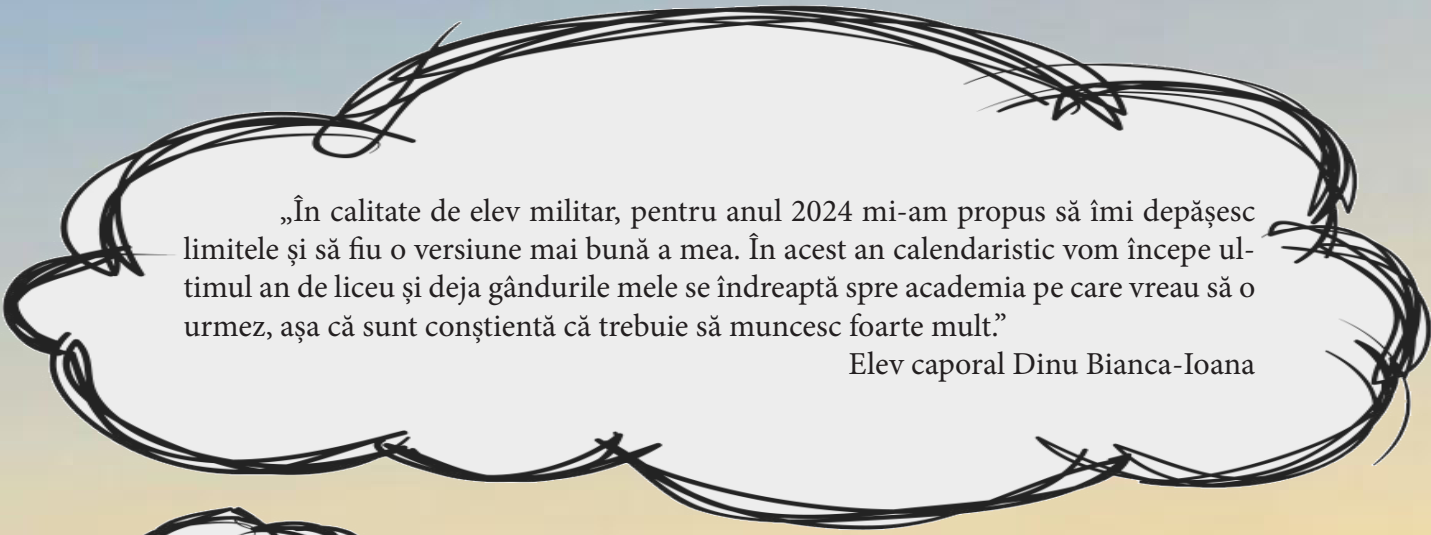
„2024 îmi doresc să fie mai bun decât 2023 și cu mult mai multe reușite pe toate planurile, îmi doresc să termin clasa a XI-a cu o medie cât mai mare și cu multe amintiri alături de colegii mei, să am o vară de neuitat și să intru în clasa a XII-a pregătită și dornică să învăț cât mai mult pentru examene. Îmi propun să fiu mai bună cu persoanele care merită, să nu mai las pe oricine să îmi strice momentele de bucurie și să prețuiesc fiecare clipă petrecută împreună cu cei dragi.”

Elev caporal Morcov Maria-Teodora

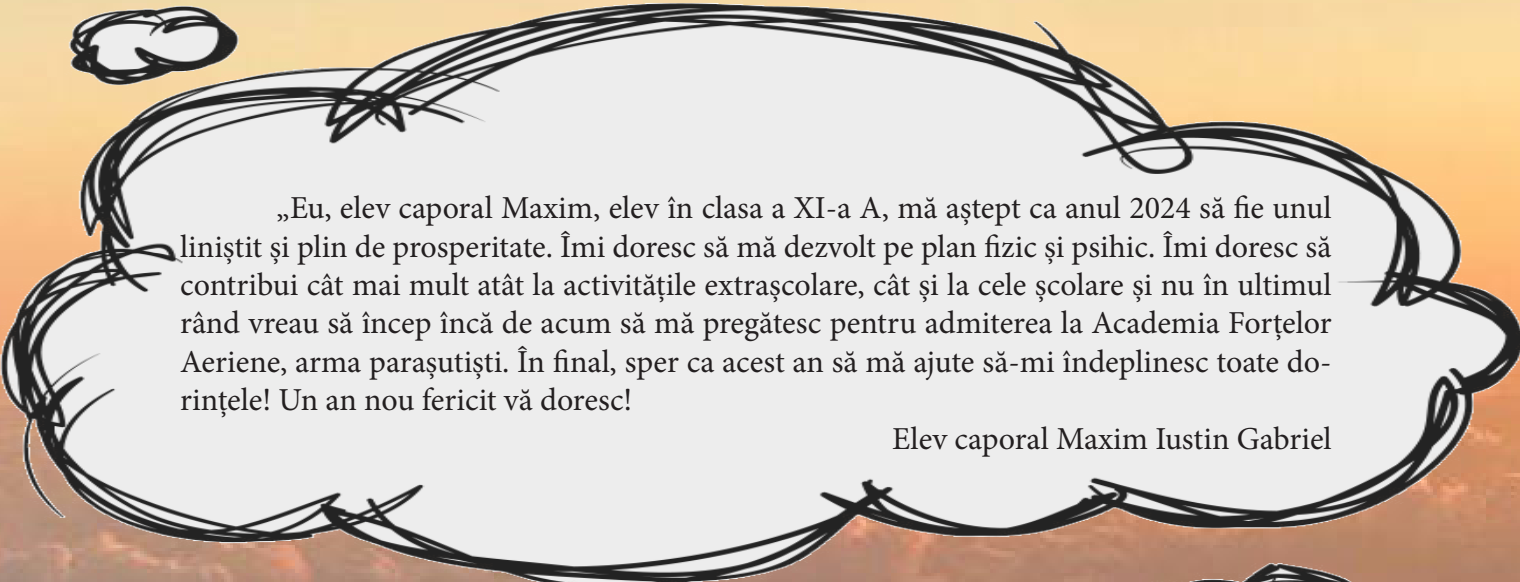
„În 2024 îmi doresc să fiu mai responsabil și mai disciplinat, să-mi îmbunătățesc rezultatele școlare și să mă formez ca viitor lider al armatei române. Vreau să mă instruiesc eficient ca să fiu pregătit pentru cariera militară pe care o să o îmbrățișez.”

Elev caporal Draghia Teodor-Andrei

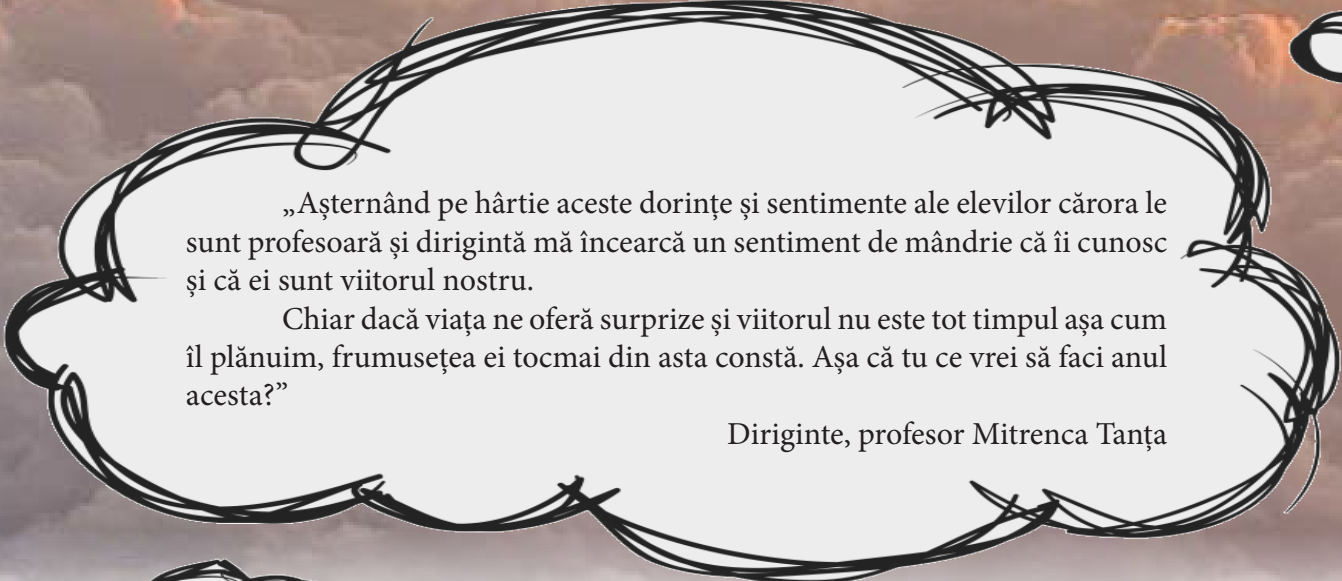
„În calitate de elev militar, pentru anul 2024 mi-am propus să îmi depășesc limitele și să fiu o versiune mai bună a mea. În acest an calendaristic vom începe ultimul an de liceu și deja gândurile mele se îndreaptă spre academia pe care vreau să o urmez, așa că sunt conștientă că trebuie să muncesc foarte mult.”

Elev caporal Dinu Bianca-Ioana

„Eu, elev caporal Maxim, elev în clasa a XI-a A, mă aștept ca anul 2024 să fie unul liniștit și plin de prosperitate. Îmi doresc să mă dezvolt pe plan fizic și psihic. Îmi doresc să contribui cât mai mult atât la activitățile extrașcolare, cât și la cele școlare și nu în ultimul rând vreau să încep încă de acum să mă pregătesc pentru admiterea la Academia Forțelor Aeriene, arma parașutiști. În final, sper ca acest an să mă ajute să-mi îndeplinesc toate dorințele! Un an nou fericit vă doresc!

Elev caporal Maxim Iustin Gabriel

„Așternând pe hârtie aceste dorințe și sentimente ale elevilor cărora le sunt profesoară și dirigintă mă înțarcă un sentiment de mândrie că îi cunosc și că ei sunt viitorul nostru.

Chiar dacă viața ne oferă surprize și viitorul nu este tot timpul așa cum îl plănuim, frumusețea ei tocmai din asta constă. Așa că tu ce vrei să faci anul acesta?”

Diriginte, profesor Mitrenca Tanța

Carmen Sylva și pasiunile ei

Director, prof. dr. Adrian ILIE

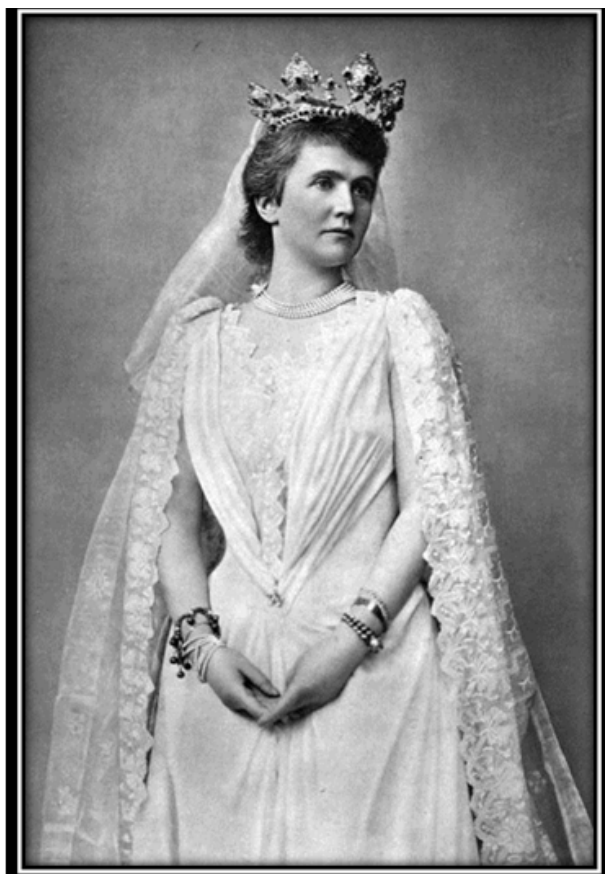
Elisabeta de Wied a României, cunoscută sub pseudonimul literar Carmen Sylva (lat. „cântecul pădurii”), avea nume complet Elisabeth Pauline Ottilie Luise zu Wied. S-a născut la 29 decembrie 1843, la Neuwied, în Ducatul Nassau și a decedat la 18 februarie/2 martie 1916, la București, a fost soția domnitorului Carol I, apoi regina României, după 1881. Patronă a artelor, fondatoare a unor instituții caritabile, poetă, eseistă și scriitoare, a avut o activitate intensă în domenii diverse, fiind foarte preocupată de imaginea monarhiei.

Elisabeta era fiica lui Hermann, principe de Wied, un mic stat german absorbit de Ducatul Nassau. În 1869 principesa Elisabeta de Wied s-a căsătorit cu domnitorul Carol I al României, devenind în 1881 prima regină a României, în urma recunoașterii țării drept regat, atât de Poarta Otomană, cât și de marile Puteri Europene după Războiul de Independență a României de la 1877-1878.

Regina Carmen Sylva și-a devotat întreaga viață desăvârșirii spirituale și carierei de scriitor. A scris în mai multe limbi, fiind fluentă în germană, franceză, engleză și română. Cunoștea la perfecție limba latină și limba greacă. A colaborat la scrierea mai multor cărți cu doamna ei de curte, Mite Kremnitz, una dintre iubitele lui Mihai Eminescu. Mite era cumnata lui Titu Maiorescu și a devenit eroina principală a unui roman de dragoste scris de Eugen Lovinescu, *Mite* (1934), despre povestea de dragoste dintre cei doi, la fel de faimoasă ca relația cu Veronica Micle. Titu Maiorescu era căsătorit cu Klara Kremnitz, dar după moartea prematură a acesteia, în urma unui cancer la sân, își notează în *Jurnal* interesul său pentru Mite. Prin intermediul lui Mite Kremnitz, Carmen Sylva l-a cunoscut pe Mihai Eminescu. Într-o scrisoare pe care Titu Maiorescu i-o trimite lui Mihai Eminescu erau prezente asigurări că volumul de *Poesii* este îngrijit de Maiorescu și publicat în 1883.

A scris peste o mie de poezii, nouăzeci de nuvele strânse în patru volume antologice, treizeci de opere dramatice și patru romane. A scris în limba germană, uneori chiar cu caractere gotice. Opera ei a fost transpusă în limba română de Mihai Eminescu, George Coșbuc, Mite Kremnitz sau Adrian Maniu. Cele mai cunoscute volume de poezii sunt:

- *Pelerinajul Dunării* (1882)
- *Cugetările unei regine* (1882)
- *O rugăciune* (1883)
- *Din două lumi* (1884)
- *Schițe* (1882)
- *Printre veacuri* (1885), dedicat lui Vasile Alecsandri
- *Astra* (1882), roman scris în colaborare cu Mite Kremnitz
- *Bate la ușă* (1887)
- *Poșta militară* (1887), în colaborare cu Mite Kremnitz, Bonn, 1887
- *La voia întâmplării* (1888), în colaborare cu Mite Kremnitz
- *Poveștile Peleşului* (1882)

- *Robia Peleşului* (1888)
- *Răzbunarea şi alte novele* (1888)
- *Deficit* (1890), Bonn
- *Rinul meu* (1894)
- *Vârful cu dor*, dramă lirică scrisă în colaborare cu poetul Mihai Eminescu
- *Cuibul meu*
- *Cântece din valea Dâmboviţei*
- *Cugetările unei regine*
- *Cântecele mării*

A tradus în limba germană multe din operele lui Vasile Alecsandri, de care era legată printr-o puternică prietenie literară.

Carmen Sylva rămâne o importantă poetă a României, dar din păcate foarte puţin cunoscută şi promovată în rândul generaţiei tinere.

Carmen Sylva

Adrian ILIE

La Balcic pe malul înalt
Regina veghează şi cântă
O melodie veche îngână
Şi liniştea o înspăimântă.
Din foişor scrutează marea
Şi vede pescăruşii jucăuşi
Aşteaptă un vas să vadă în zare
Să acosteze, mai în dreapta, la apus.
Grădinile înflorite o inspiră
Şi scrie repede un vers
Semnează Carmen SYLVA
Şi gându-i zboara-n Univers.
Geamia albă şi semeată
Cu minaretul cel rigid
Este văzută şi-admirată
De orice călător timid.
Când horea cheamă credincioşii
Să îl urmeze în neant
O linişte se instalează
Pe malul apei de smarald.
Regina tare-i duce dorul
Acestui loc din Paradis
Şi se întoarce întotdeauna
Cu ochii umezi
Şi bucurii de nedescris.

(Poezie publicată în volumul: Adrian Ilie, *Gânduri şi trăiri*, Editura Ex Ponto, Constanţa, 2023.)

Elevii și activitățile extrașcolare

Prof. Geanina-Petronela Roșu

Totul se transformă cu o rapiditate uimitoare în lumea contemporană și scopul principal al educației devine formarea unor oameni capabili de a îndeplini un rol activ în societate, de a se integra și de a găsi o modalitate prin care să-și valorizeze aptitudinile. Copilul de azi va juca în calitate de adult roluri complexe, va fi subiect și obiect al diverselor experiențe de viață succesive care îl vor ajuta să se cunoască pe sine și să se manifeste ca ființă liberă, creatoare. O modalitate prin care elevul poate descoperi strategii bune de rezolvare a problemelor și prin care i se oferă posibilitatea să observe, să cerceteze și să cunoască în mod direct anumite aspecte ale realității este participarea la activități extrașcolare.

Acestea determină formarea unor atitudini pozitive față de învățare, stimulând motivația prin reliefaarea legăturii dintre teorie și practică. Nu de puține ori, aflat printre elevi în timpul desfășurării lecțiilor, auzi întrebarea „Și asta la ce mă ajută?” sau „Pentru ce învăț asta?”. Activitățile extrașcolare - excursii, tabere, vizite la muzeu, vizionarea unor filme sau a unor spectacole - oferă prilejul de a observa lucrurile în starea lor naturală, explică și întregesc ceea ce educabilul află la școală, dar într-un mediu formator mai atractiv, mai flexibil, adaptat nevoilor acestuia. De asemenea, pot naște curiozitatea asupra anumitor elemente, despre care copilul va dori să afle mai multe lucruri (fie prin studiu individual, fie cu ajutorul profesorului în cadrul școlii).

Contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale, oferă posibilitatea explorării și exprimării identității, acționează asupra stimei de sine, generând un sentiment de împlinire. Elevul care participă la concursuri sau la serbări, de exemplu, se regăsește într-un proces de perfecționare într-un domeniu de activitate pentru care manifestă interes. Se simte valorificat pentru ceea ce dovedește că știe să facă și va fi impulsionat să continue.

Acest tip de activități consolidează regulile de comportament în diferite situații. Concursurile desfășurate în afara școlii, spectacolele, parteneriatele dezvoltă competențe ce țin de comunicare, de interrelaționare. De fiecare dată când elevul se implică în desfășurarea unei activități de acest tip, în jurul său ia naștere o comunitate de suport, formată din familie, prieteni și profesori, care îi sporește încrederea în sine, determinarea de a se prezenta cât mai bine și dorința de a reuși. În excursii și tabere, acesta face parte dintr-un alt tip de comunitate, în care descoperă diferite valențe ale relației cu colegii și cu sine. Este nevoit să se organizeze, să fie atent la tot ce ține de igienă, masă și finanțe. Descoperă ce înseamnă responsabilitatea. Alte efecte benefice ale activităților extrașcolare sunt scăderea manifestărilor violente și reducerea abandonului școlar.

Pentru obținerea acestor rezultate este nevoie ca organizatorul (cadrul didactic) să țină cont de atractivitatea tematicii abordate, de relevanța acesteia pentru sfera de interes a tânărului și pentru evoluția lui. Reușita demersului depinde de gestionarea proiectării, implementării și evaluării activităților. În calitate de observator direct al impactului activităților extrașcolare asupra elevilor, profesorul constată că aceștia își formează un stil propriu de lucru, dobândesc capacitatea de a filtra informația, își dezvoltă capacități cognitive și creatoare, tinzând spre dobândirea autonomiei.

Participarea la astfel de activități încurajează crearea unui climat plăcut, formarea unei atitudini pozitive față de procesul instructiv-educativ, diminuându-se simțitor emoțiile negative (teamă, neîncredere, sentimentul nereușitei). Elevii devin mai deschiși la nou, mai încrezători în forțele proprii, mai motivați să reușească și, bineînțeles, mai responsabili.

Deschiderea anului școlar 2023-2024

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” a desfășurat luni, 11 septembrie, festivitatea de deschidere a anului de învățământ 2023-2024.

Gala proiectelor europene

Activități

Martți, 19 decembrie, a fost organizată Gala proiectelor europene, de către Inspectoratul Școlar Județean Constanța. #CNMAIC a fost reprezentat de directorul Colegiului, prof. dr. Adrian Ilie, primind o diplomă de excelență pentru echipa de proiecte europene pe care o coordonează.

Colegiul este implicat în mai multe proiecte europene, în calitate de coordonator, dar și de partener. Instituția a obținut, în anul 2023, titlul de Școală europeană și este implicată în toate forumurile școlilor secundare militare din Europa. În prezent are alte două proiecte depuse pentru a obține finanțare europeană.

La activitate au participat și cadeții colegiului din formația Dark Waves, care au interpretat colinde și melodii dedicate anotimpului alb.

Campionatul sportiv al Colegiului

„Talentul câștigă jocuri, dar lucrul în echipă și inteligența în joc câștigă campionatul.”

Michael Jordan

Cu prilejul Săptămânii Europene a Sportului, elevii CNMAIC au desfășurat, în perioada 23 - 30 septembrie, activități sportive, sub coordonarea profesorilor de educație fizică, Valeria Hînză și Teo Dăineanu, precum și a antrenorului Colegiului, Mircea Ungureanu. Au avut loc competiții sportive ce au implicat jocuri de echipă și individuale, precum minifotbal, volei, baschet, cros și șah.

Aceste activități sunt menite să mențină elevii sănătoși cu o bună condiție fizică, în vederea admiterii în academiile militare.

Campionatul sportiv al Colegiului

Activități

*Lotul sportiv la Alba Iulia, 18 mai 2023
Olimpiada sportului școlar militar*

Activități

Spectacole

Balul bobocilor 2023

Zece perechi de tineri cadeți ai CNMAIC au luptat pentru a câștiga titlul de Miss și Mister Boboc, un moment mult așteptat pentru cei mai noi membri ai echipajului nostru. Evenimentul a fost organizat de colegii lor mai mari din clasa a XI-a și a avut loc vineri, 10 noiembrie, la restaurantul Dorna din Mamaia.

Tema balului a fost Hollywoodul. Echipele s-au pregătit, timp de 6 săptămâni, pentru cele 5 probe: defilarea echipelor, prezentarea, proba de cultură generală, un tip de dans specific și un moment de originalitate. Cele 10 echipe participante au îndeplinit cu succes toate aceste probe, iar la finalul concursului au fost desemnați câștigătorii, eleva Miruna Mircea din echipa nr. 1, pentru titlul de Miss Boboc, și elevul Vlad Pușcașu din echipa nr. 6, pentru titlul de Mister Boboc. Alături de aceștia, Ilinca Albu și Ștefan Paraschiv au câștigat premiile pentru popularitate.

„În seara balului, am simțit o amestecare de emoții - bucurie, surpriză și o doză sănătoasă de nervozitate. Fiind aleasă Miss Boboc, am fost copleșită de recunoaștere și apreciere din partea celor care mi-au dat punctaj bun.

Gândurile de după bal au fost dominate de reflecții asupra serii, în care am încercat să-mi amintesc fiecare moment. Mulțumirea pentru susținerea prietenilor și bucuria de a împărtăși acele clipe cu cei dragi au fost precum un foc de artificii interior.

Câștigul a adus cu sine și o presiune crescută, îndemnul de a fi un model pentru ceilalți elevi și de a promova valorile școlii.

În același timp, am resimțit și o dorință puternică de a face din această experiență ceva pozitiv pentru toți. Am simțit că este momentul să-mi canalizez energia către proiecte benefice, să promovez colaborarea și să încurajez implicarea activă a colegilor în diverse activități.

Pentru mine, victoria la bal a adus cu sine o avalanșă de sentimente și gânduri. Cu toate acestea, sunt hotărâtă să transform această experiență într-o oportunitate de a contribui la comunitatea școlară și de a promova spiritul de echipă și solidaritatea.” - Miss Boboc 2023, elev Miruna Mircea.

Avansare în gradul onorific

„Nu uita niciodată că niciun lider militar nu a devenit vreodată mare fără îndrăzneală.”

Carl von Clausewitz

Vineri, 15 decembrie, a avut loc festivitatea de înaintare în grad onorific a elevilor de clasa a XI-a ai Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”.

Datorită rezultatelor foarte bune obținute la învățătură și în activitățile extrașcolare, precum și abilităților militare, 36 de elevi de clasa a XI-a au pășit cu pași siguri în fața celorlalți colegi, din toți anii de studiu, pentru a fi avansați în grad.

Înaintarea în gradul onorific a avut loc pe platoul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, în prezența comandantului Colegiului, comandor Cornel-Marius Abagiu, cât și a celorlalte cadre militare de la companiile de elevi și a cadrelor didactice.

Vă urăm mult succes, dragi elevi, în activitatea desfășurată, înțelepciune, dedicare și perseverență în tot ceea ce doriți să realizați!

Noaptea Cercetărilor Europeni-2023

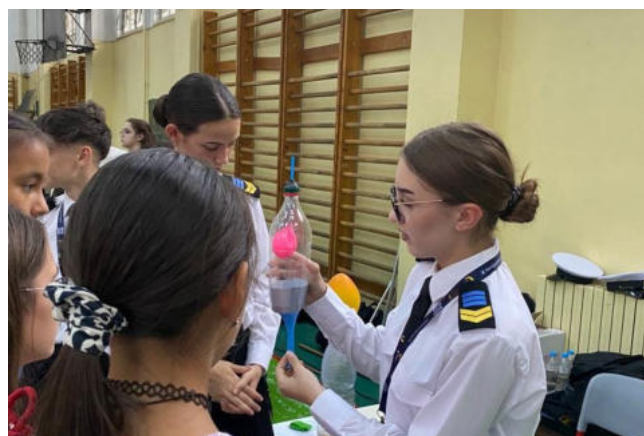
Activități

Așa cum ne-am obișnuit, Noaptea Cercetărilor Europeni, care are loc anual în ultima zi de vineri a lunii septembrie, este un eveniment așteptat cu nerăbdare și interes de iubitorii științelor naturale.

Patru echipe de liceeni curioși, pasionați de cercetare și entuziaști, din clasele a XI-a C, a XI-a E și a IX-a A, au invitat vizitatorii să ia parte la demonstrații, experimente științifice captivante și discuții. Acțiunile lor au fost încurajate și susținute de doamnele profesoare de fizică, chimie și biologie, precum și de doamnele laborante ale colegiului nostru.

Mulțumim organizatorilor pentru faptul că ne-au oferit prilejul de a participa la această manifestare științifică și, totodată, pentru atmosfera însoțită, relaxantă și prietenoasă!

Locul al II-lea, ONSS, baschet masculin

Locul al II-lea, ONSS, volei masculin

„Cupa Ligii Maiștrilor Militari de Marină”, șah:

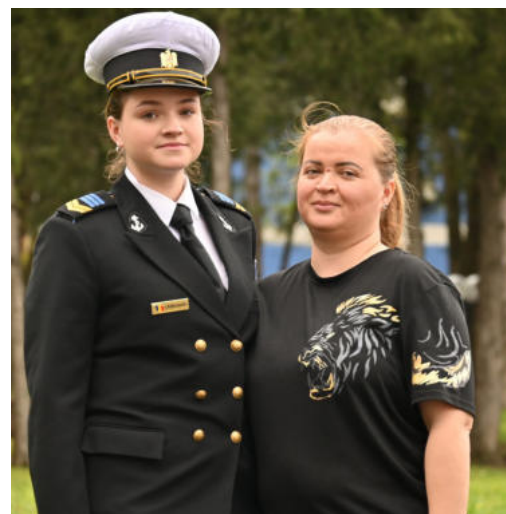
Locul 1 general: Elev Ciprian Vasilescu

Locul 2 general: Elev caporal Răzvan-Ștefan Răileanu

Locul 3 general: Elev sergent Petrișor Sandu

Premianți la olimpiade școlare

Promovarea colegiului la Neversea și Untold

Festivitatea de absolvire a promoției 2019-2023

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” a organizat și desfășurat festivitatea de absolvire a studiilor liceale militare, în portul militar Constanța, joi 15 iunie, cu ocazia finalizării cursurilor anului școlar 2022-2023. Cu acest prilej, promoția alcătuită din 109 absolvenți (41 fete și 68 băieți) ai colegiului militar de la Constanța au primit denumirea onorifică „General Constantin Christescu - 100”, aceasta fiind cea de-a doua promoție care a parcurs toți cei patru ani de studiu, de la reînființarea colegiului în anul 2018.

Alături de tinerii absolvenți ai colegiului militar constănțean au fost prezenți la festivitate șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral Mihai Panait, reprezentanți ai Statului Major al Apărării, ai Direcției Generale Management Resurse Umane, ai Comandamentului Forțelor Întrunite și ai Statului Major al Forțelor Navale, comandanți de mari unități și de unități, personalități de la nivel local și județean, cadre didactice, părinți și rude ale elevilor.

„Felicitări, dragi absolvenți, și mult succes pe drumul ales!” (Forțele Navale Române)

10 la Testul de Verificare a Cunoștințelor

Rezultate de excepție la admiterea în academiile militare

Cadeții CNMAIC au obținut rezultate bune și foarte bune la TVC și au fost repartizați în academiile militare.

Doi dintre aceștia au ieșit în evidență prin rezultatele de excepție obținute. Este vorba de elev plutonier-major absolvent Sonia Onofrei, ce a obținut media 10 la TVC, și de elev sergent-major absolvent Ciprian Mihai, ce a reușit aceeași performanță.

La nivelul Colegiilor Naționale Militare au fost obținute 4 medii de 10, iar două dintre acestea au fost obținute de cadeții CNMAIC.

Sonia a fost repartizată la Academia Tehnică Militară din București, secția Calculatoare și Sisteme Informactice pentru Apărare și Securitate Națională, iar Ciprian la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” din Constanța, specializarea „Navigation, Hydrography and Naval Equipment”.

Cadeții au fost repartizați astfel: 31 la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, 45 la Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, 9 la Academia Tehnică Militară „Ferdinand I” și 12 la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”.

Felicitări tuturor absolvenților pentru rezultatele obținute și mult succes în calitate de studenți militari!

Defilarea efectivelor Colegiului

Avansarea la gradul de „ABSOLVENT”

Promotia 2019-2023

„General Constantin Christescu – 100”

Şeful promoției 2019-2023
„General Constantin Christescu - 100”
Elev plutonier-major Cojocărașu Claudiu

MAKING OF

post

„Văd în această revistă un potențial semnificativ față de edițiile precedente. Sunt prezente noutăți, elemente noi, moderne, ce atrag atenția, culori deschise, marinărești, teme interesante care sunt plăcut de citit. Sper să fie un exemplu pentru colegii cărora le voi preda ștafeta începând cu următorul număr al revistei. Am onoarea și vă mulțumesc pentru posibilitatea participării la acest proiect!

Art-director & Redactor șef
Elev plutonier Mihai Puținelu

„A contribui la această revistă reprezintă o responsabilitate imensă, dar și o onoare. Sunt recunoscător pentru felul în care îmi pot exprima gândurile și sunt mândru că abilitățile mele vor fi expuse publicului larg.”

Design copertă
Elev sergent Octavian Andrei

Caseta redacțională

Comandant Colegiu
Comandor Abagiu Marius-Cornel

Director
prof. dr. Adrian Ilie

Coordonator revistă
prof. dr. Adrian Ilie

Consilier editorial
prof. dr. Mădălin-Teodor Roșioru

Art-director & Redactor șef
Elev plutonier Mihai Puținelu XII B

Secretariat redacție
Elev fruntaș Vlad Gheorghe X C

Coperta
Elev fruntaș Vlad Gheorghe X C
Elev sergent Octavian Andrei XI B

Profesori coordonatori
prof. dr. Adrian Ilie, prof. dr. Mădălin Roșioru,
prof. dr. Mihaela Matache, prof. dr. Mirela
Dumitru-Savin, prof. dr. Mihaela Ene,
prof. Mihaela Deancu,
prof. Tanța Mitrenca, prof. Geanina-Petronela Roșu
Fotografii
Lt. Andreea-Mihaela Țîrlescu, Elev fruntaș Daria Milu,
Elev sergent Mihai Dumitrean
Arhiva colegiului, arhive personale, pinterest.com

Constanța

Nr. 7

2023-2024

ISSN 2668-2532

ISSN-L 2668-2532

